

விளம்பர விகிதம்.

இஞ்ச ஒன்றுக்கு 1-0 0.
சர்க்கார் கோர்ட்டு 2-0-0

திராவிடநாடு

வருடசந்தா ரூ. 5-0-0

ஆறுமாதம் ரூ. 2-8-0

தனிப்பிரதி ரூ. 0-1-3

மலர் 3

காஞ்சிபுரம் 23-7-44

இதழ் 20

அமைப்பு முறை வேண்டும்.

22-7-44-ல், ஜலகண்டபுரத்தில் நடைபெற்ற, ஒமலூர்த் தாலுக்காத் திராவிடஇளைஞர்மாநாட்டுக்குத் தலைமை வகித்த தோழர் N. அர்ஜுனன் அவர்கள் ஆற்றிய தலைமைப்பேர கீழே தரப்படுகிறது.

பெரியார் அவர்களே! வரவேற்புக்கழகத்தலைவரே, தோழர்களே! என்வணக்கம். இந்த மாநாட்டுக்குத் தலைமைவகிக்கும் வாய்ப்பினை எனக்கு அளித்ததற்காக என் நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். முதிர்ந்த கட்சி அனுபவமும் சிறந்த கல்வி கேள்வியும் உடையார் என்னிலும் மிக்கார் பலர் இருக்க, என்னைத் தாமதம் தலைமைவகிக்கச் செய்ததற்குக் காரணம், எனக்குமேலும் மேலும் கட்சிப் பற்று உண்டாகும்படி செய்யவே என்று கருதுகிறேன். என்னலான அளவு, திராவிடருக்குப் பணிபுரிவேன் என்று உறுதி கூறுகிறேன்.

முரசு முழங்குது!

இதுபோது, எங்குநோக்கினும், திராவிட இளைஞர்களின் மாநாடுகள் நடைபெற்றவண்ணம் உள்ளன. கிழமைதோறும் மாநாடுகள் கூடுகின்றன. ஆயிரக்கணக்கிலே இளைஞர்கள் கூடுகின்றனர். வீரஉரைகள் ஆற்றுகின்றனர். விடுதலை ஆர்வத்தோடு உணர்ந்துகின்றனர்! வீரக்கொலத்துடன் காட்சிதருகின்றனர், அஞ்சாரேஞ்சுடன் அவர் ஆற்றும் அரிய தொண்டினைக்கண்டு நமது பெரியார் மகிழ்ச்சி அடைகிறார். ஒரு அரிய, தீரமுள்ளமுன்னணிப்படை இன்று தயாராகிவிட்டது. கஷ்ட நஷ்டங்களைக் கவனியாமல், எதிர்ப்புக்கு அஞ்சாமல், சூது சூழ்ச்சிகள் கண்டு சோர்வடையாமல், சளைக்காது உழைக்க இளைஞர்கள் முன்வந்துள்ளனர். இதுகண்டு எதிரிகள், எங்கிருந்து புறப்பட்டது இப்புதுப்படை, எப்படி அமைந்தது இந்தமுன்னணி, என்று எண்ணி எங்குகின்றனர். நமக்கோ ஒரு தமிழ்த்தினசரியுமில்லை, நம்முடன் போரிடும் கட்சியினருக்கோ அழகிய ஆங்கிலத்தாட்கள் பல, தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் ஏராளம்! நமக்கோ அமைப்பு முறை இல்லை.

கிளைச் சங்கங்களும், அவைகளைத் தொடர்பாக்கும் சங்கிலிகளும், சுற்று அறிக்கைகளும், அவைகளை எடுத்துச்செல்லும் தூதர்களும், தலைவரின் தாக்கீதுகளும், செயலாளரின் அறிக்கைகளும், இல்லை. என்றாலும், ஆர்வத்திற்கோ எழுச்சிக்கோ, கிளர்ச்சிக்கோ, தங்குதடை காணோம், எங்கும் எழுச்சி, எங்கும் ஆர்வம், உணர்ச்சிவேகம் புரட்சி வாடை வீசிடக்காண்கிறோம். ஆதரவளிக்கப் பல பத்திரிகைகள் இன்றி, அமைப்பு முறையுமின்றி உள்ள போதே, இத்தனை எழுச்சி இருந்திடக்காண்கிறோம். அமைப்பு ஏற்பட்டுப் பல பத்திரிகைகள் பணியாற்றத்தொடங்கி, உட்பூசல் ஒழிந்து, உளவர்கள் வெளியே ஓடி, கயவர்கள் சாய்ந்துபோனால், பிறகு நமது இயக்கவேகம் எப்படித்தான் இருக்கும், எவ்வளவு பலமுள்ளதாகிவிடும் என்பதை எண்ணும்போதே, எனக்கு உண்டாவதுபோன்றே, ஒவ்வொருதோழருக்கும் பெருமகிழ்ச்சி பிறக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அந்தக்காலம், விரைவில் வந்தேதீரும், வந்துகொண்டே இருக்கிறது என்றும் கூறுவேன்.

அமைப்பும், கட்டுப்பாடும், ஒரு கட்சிக்கு மிக்க அவசியம் என்பதை மறுப்பவர் இல்லை. ஆனால், போலி அமைப்புகள், கட்சிக்குப்புண்ணாகமுடியும். உண்மையான அமைப்பு உண்டாக ஆங்காங்கு திடீர்த்தமும் தீவிரநோக்கமும், கடமையில் சுளிப்பும்; பதவியில் வெறுப்பும், கஷ்ட நஷ்டத்தை ஏற்கும் துணிவும், கொண்ட இளைஞர்கள் பல தூறு-பல ஆயிரம் தோன்றவேண்டும். அவர்களின் வியர்வையே, கண்ணீரே, இரத்தமேதான், அமைப்பு எனும் அஸ்திவாரத்துக்குத் தேவை. இதன்றி, சர்க்கார்கெஜட்டுகளை வேதமாகவும், கலெக்டர் துரைகளின் கைலாகுகளை மோட்சமாகவும், தோட்டக்கச்சேரிகளைப் பெரும்பேராகவும், சட்ட சபைகளைச் சார்ராஜ்யமாகவும், கருதுவோரும், கண்டிராக்ட் உண்டா, கருதும்வேலை கிடைக்குமா, காசுதிரட்ட வழி உண்டா, பட்டம் கிட்டுமா, பதவி காலிலே தட்டுமா, என்று கேட்கும் சபல் சித்தம் படைத்தவர்கள், எத்தனை கிளைச்

சங்கங்களை ஏற்படுத்தினாலும், அவை ஏற்படுவதைவிட விரைவில் அழிந்துவிடும், எதிரிகளால் அழிக்கப்பட்டுவிடும். ஆகவே, அமைப்பு ஏற்பட்டு, அது அசைக்க முடியாததாக, நிலைத்து நின்று பணிபுரியக் கூடியதாக இருக்க வேண்டுமானால், அந்த அமைப்பு வேலையைத் தலைவர்களே போர் செய்வதை விட, இளைஞர்கள் செய்ய முற்படுவதுதான் சரி. மாலை தொடுக்க மலர்வேண்டும்; மலர்கிடைக்கப் பூந்தோட்டம் வேண்டும்; பூந்தோட்டம்வெறும் பொட்டலாக இருந்தால் அங்கு கிடைக்கும் காணாயையும் ஊமத்தை ஷ்யாயும், எருக்கலையையும் தொடுத்து மாலையாக்குவது வீண் என்று எவர்தான் கூறார். இதுபோது ஆங்காங்கு நடைபெறும் வாலிபர் மாநாடுகள், பூந்தோட்டங்களாகவே காணப்படுகின்றன. இந்த மலர்களால் தொடுக்கப்படும் மாலை மணமும் குணமும் நிறைந்ததாக இருக்கும். ஆகவே, சிற்றூர்களிலும் வட்டாரங்களிலும் இனிவாலிபர்கள் முனைந்து நின்று, அமைப்பு முறையைக்கைக் கொள்ள வேண்டுகிறேன்.

இனஎழுச்சி.

இத்தனை ஆர்வம், வாலிபரிடையே இன்று ஏற்பட்டிருப்பதும் இனஎழுச்சியின் காரணத்தாலேதான். மங்கிவிட்டது கட்சி, தாங்கிவிட்டனர் தலைவர்கள் என்று கூறி ஏக்கிக்கிடந்த தலைவர்கள் இப்போது ஆர்வம் தங்குதடையின்றிப் பொங்கிவழிவதைக்காணவேண்டும். இனஎழுச்சியின் அறிகுறியே இது என்பதை உணரவேண்டும். எந்தஇடத்திலும் இப்போது, ஆரியர் திராவிடர் என்ற பிரச்சனை பேசப்படுகிறது, ஆராய்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன, சரித்திரத்திருத்தி எழுதப்பட்டுவருகிறது. தன்னை உணராமல் தவித்துக்கிடந்த திராவிட இனம் இன்று, தரணிஆளுவோம் பரணிபாடுவீர் என்று முழக்கமிட்டுக்கொண்டு, முகாம் அமைத்து விட்டது. ஏந்தியவர்களே கொண்டு மாணவர்கள் கிளம்பிவிட்டனர்! தோள்தட்டிக்

(2-ம் பக்கம் பார்க்க)

அமைப்பு முறை வேண்டும்.

1-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.

கொண்டு புறப்படுகிறார்கள் திராவிடத் தொழிலாளர்கள்! திராவிட நடிகர்கள் ஒருபுறம்! திராவிடப்பண்புக்குப் பாடுபடும் பண்டிதர்கள் மற்றொருபுறம்! திராவிடவீரர்கூட்டம் வீறுகொண்டெழுந்து விட்டது. பழமையைச் சாடுகின்றது, புதுமைவித்துகளைத் தூவிப், பகுத்தறிவெனும் கணைகளை எவி, வயலை அழிக்க வரும் வல்லுறுக்கூட்டத்தின் சிறகொடித்துவருகின்றன. ஆரியம், இது நாள்வரை. இழைத்தகொடுமைகள் அம்பலமாக்கப்பட்டு, அதன் சதிச்செயல்கள் வெளிப்பட்டுச் சந்திசிரிக்கும்நிலை இன்று ஏற்பட்டுவிட்டது. புனிதமானது, புலமை கிறைந்தது என்று பூசிக்கப்பட்ட ஏடுகள் இன்று காற்றில் பறக்கின்றன, அவைகளிலே புதைந்துகிடக்கும் கருத்துகள், கண்டனத்துக்கும் கேலிக்கும் ஆளாகி அவதிப்படுகின்றன. புரணப்பிரசங்கிகள் பாடு கொண்டாட்டமாக இருந்தகாலம் போய்த், திண்டாட்டமாகிவிட்டது. கிருபானந்தவாரிகள் கேள்வித்தாட்களால் தாக்குண்டு, திருச்சிற்றம்பலத்தைத் தேடித் திக்குமுக்காடும் காலமாகிவிட்டது. இராமாயணமும் பெரியபுராணமும் ஆரிய அடிமைகளின் முறிச்சீட்டுகள் என்று விளக்கப்பட்டுத், தீயில் இடத்தான்வேண்டும் என்று முழக்கம்செய்யும்காலம் இது. தீபாவுகிறது, திக்கெட்டும் பரவுகிறது, தீயரைத்தீய்த்தே தீருவேன் என்ற பெருங்குரலுடன் பரவுகிறது, ஒடி ஒடி ஒளிந்தாலும், பாடிப்பாடித்தொழுதாலும், இனி அத்தீ அவர்களைச் சும்மாவிடாது.

தன்னுணர்வுபெற்ற தமிழன் மூட்டிவிடும் தீயிலே, சனாதனச் சர்ப்பங்கள் வெந்துமடிந்துதீரும், பார்ப்பனியம் எனும்மலைப்பாம்புகள், உருண்டு புரண்டு, கருகித்தான்தீரும். இவ்விதமான எழுச்சிமிக்கநேரம் இது, இனஆர்வம் கொழுந்து விட்டெரியும்காலம், விடுதலை நம்மைக் கிட்டிவரும் காலம், நெட்டுருப்புலவர்கட்கும், பட்டைப்பூச்சு அணிவோருக்கும் பயந்திருந்த காலம்அல்ல, பார்ப்பானைச் சாமிஎன்று பணிந்தகாலமல்ல, பாவபுண்யம், மோட்சநாகம் என்ற பொய்யுரைகளுக்குப் பயந்தகாலமல்ல இது. இது பகுத்தறிவுக்காலம். இந்தச் சகாப்தத்திலே, இளைஞர்கள் வெற்றிபெற்றே தீருவர் என்பது உறுதி.

நீதியும் சதியும்.

திராவிடத்திருநாட்டிலே ஆரிய அரசு அமைந்ததால், இதுவரையில் நமதுபெரிய வர்கள், அந்த அரசுக்கு அடங்கிஇருந்து கொண்டேநீதி கேட்டு, நிந்தனையே பெற்றுவர நேரிட்டது. 100க்கு 97 பேர் நாங்கள், பாடுபடுகிறோம் பலனைக் கிடைக்கவேண்டுகிறோம் வாட்

டமே பெறுகிறோம், உமக்குத்தானதருமம்செய்கிறோம், உம்மாலேயே இழிவாக நடத்தப்படுகிறோம், கோயில் கட்டுகிறோம். ஆனால் அதிலே துழையவோ சம உரிமைபெறவோ முடியாதுவாடுகிறோம், இதுநீதியா என்றுகேட்டுப்பார்த்தோம், அதிகாரம் அந்தஸ்து, செல்வம் செல்வாக்குயாவும் தூற்றுக்குழுவாரன் உமக்குத்தானை சொந்தம், இப்படி நாங்கள் உழைத்து உழைத்து உங்களைக்கொழுக்க வைத்து, நாங்கள் தேய்ந்து போகிறோமே இதுநீதியா என்று கேட்டுப்பார்த்தோம், நீதிக்கட்சி மூலமாக, நமக்குக்கிடைத்த நீதிஎன்ன? ஜாதிஇழிவு ஒழிந்ததா, சமத்துவம் பிறந்ததா? இல்லை! ஒன்றே குலம் என்ற உண்மைக்கு உயரிடம் தரப்பட்டதா? இல்லை! உழைக்கும் கூட்டத்தின் நலன்களைப்பாதுகாக்க முயற்சினதா? இல்லை, கோயிலிலே அநீதி, குளத்தருகே கொடுமை! ஊர்களிலே பிரிவுகள்! மதத்திலே மமதை! கலையிலே, ஆரியவலை, மதத்தாகரின் தொல்லையும் ஒழியவில்லை, ஆரிய ஆணவமும் அழியவில்லை, அணுவளவும் சமுதாயம் சீர்திருந்தவில்லை, நமக்குக்கிடைத்த நீதியெல்லாம், நம்மிலே சிலருக்குப்பட்டம் பதவிகள், அதிகாரமற்ற பதவிகள், அனுபவிக்கமட்டுமே சுவையுள்ள ஆனால் பலநற்காரியங்களைச்செய்ய வழியில்லாதபதவிகள் கிடைத்தன. அத்துடன், முளைத்தது பதவிக்காக நமக்குள் சண்டைகள், சதிகள், சூழ்ச்சிகள். பதவிப்பித்தர்கள், ஏகாதிபத்ய எவலர் என்று எதிரிகள் தூற்றியவசை மொழிகள், விஷமப்பிரசாரத்துக்கு ஆளான பாமரரின் பகை, எனும் இன்னொருன்ன தொல்லைகள் தொடர்ந்தனவேயன்றி, எந்த இன உயர்வுக்காக நீதிகோரினோமோ அது கிடைக்கவில்லை. காசிதப்பூஞ்சோலையிலே கண்ணவிந்தவன் உலவினதுபோல, ஒட்டைக் குடத்தைப்பாழுங் கிணற்றிலே செலுத்தியதுபோலாயிற்று தமிழின்கதி. நமது பிரமுகர்கள் கவர்னர்களாக இருந்த அதே சமயத்திலே நமதுஇன மக்கள்என்றும்போலவே “சூத்திரராக” இருந்தனர். நமது தலைவர்களிலே சிலர் மந்திரிகளாயினர், அதே நேரத்திலே நமதுமக்கள் ஆரியத்தந்திரத்திலே சிக்கித்தத்தளித்தனர். நம்மிலேசிலருக்குச் சர்க்கார் பட்டம் சூட்டினர், ஆனால் ஆரியர் நமது இனத்திற்குச்சூட்டிய பழைய இழிவுதரும் பட்டம் போகவில்லை. ஆரியர், பழையபடி பூதேவராகவே வீற்றிருந்தனர், கட்டளைகள் பிறப்பித்தனர், காணிக்கைகள் பெற்றனர், குருமாரர்களாய் வாழ்ந்தனர். சட்டசபைகளிலே நம்மவர் சிலர் நாடாளும் நாயகர்களாக இருந்த அதேசமயம், தமிழின்வீடுகளை ஆரியர் ஆண்டனர். அலிக்கு அணிபணிபூட்டியது போலாயிற்று நாம் பெற்ற அரசியல் சலுகைகள். சமுதாயத்துக்குப்பயன் கோரியமுறையிலே கிடைக்கவில்லை. இந்தப்போலி வெற்றியே நம்மவரில் சிலரை, சகலமும்சித்தியாகி விட்டது என்று நம்பவைத்தது, இந்த மண்ணல்

மேடு, காங்கிரஸின் தேர்தல் பிரச்சனையும் பெருங்காற்றினால் அழிக்கப்பட்டது. அக்காற்றும் அது கிளப்பியது நம்மவரில் பலரைமீரட்டி அடையச்செய்தது, கோட்டைகளை விட்டு வானைப் போட்டு விட்டு ஒடினர் பலர். பெரிய பெரும்படை, ஏற்றுக்கொண்ட கோட்டையைக் காவல்புரியும் வேலை பழுதாகிக் கிடந்த பாசறைகளைச் படுத்தலாயிற்று, ஆயுதங்களைச்செம்படுத்திற்று, அணிவகுப்புகளை அமைவெறும் அரசியல் காரியத்திலே அசெலுத்திக்கொண்டு, ஆரியத்தினத்தை ஒழிக்காமலிருந்தால், ஒருபுறம் இல்லை என்பதை உணர்ந்து-உணர்ந்தேற்றப்படி, கட்சியைப் புதுலாயிற்று. இந்தப் புதிய வேலைத்திறமையிலே திராவிட இனவிழிப்பை டாக்குவதுஎன்பதுதான். பலநூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே இழந்த கருத்தை மீட்டும் பெறுவது என்னும் குறிக்கொண்டு வேலைத்திட்டம் அமைக்கப்பட்டது. சத்திரத்திலும் சாவடியிலும் விலும் குளத்திலும் அதிகாரம் ஆரியத்தை, மதத்திலும் கலையிலும் கொண்டு கொடுமை புரியும் ஆரிய வேதமோதியும் கீதமியற்றியும் கருகெடுக்கும் ஆரியத்தை, காணிக்கைகளும் கதைகூறியும் காலந்தள்ளியத்தை, வீரனையும் கோழியைவீணரை வாழவைக்கும் ஆரிய ஒழிக்க, சட்டசபைகள் அல்லமு என்ற உண்மையை உணர்ந்து, மனதிலே பதித்துகிடக்கும் மனதுடைக்கும் வேலையைச் செய்ய அதுபோது ஏற்பட்ட ஆச்சாரி அலங்கோலத்தை எதிர்த்தனர். இந்திப்போர், திரண்டனர் சிறைக்கதவுகளை தட்டினர். பதாயும் சேயும். பிணத்தைக்கொண்ட தமிழகம் பெருங்குரல்கொண்டு ஆச்சாரியாரின் ஆரியப்பித்தமுலாயிற்று, தமிழரின் ஆண்மை தொன்மை, தமிழகத்திலே புதறெல்லாம் பலர் பேசவும்எழுதவும் கோட்டை அருகே மீண்டும் உள்ளேபுகவேண்டுமென்றநாடாயாரைப் புகழ்வதன்மூலம் உணர், ஒட்டைகள் மூடப்பட்டு சரியாக்கப்பட்டு, பாசறைபுகோடு இருப்பதையும், வீரர்கொண்டிருப்பதையும்கண்டு, முடியாதுபோன செயலைப்பெரியார் என்று செப்பினர் விட்டது, செலுத்துக என்றுனர். எங்கே? என்று கேட்டார். இது தெரியாதா? சட்டமீண்டும் கைப்பற்றவேண்டுகேபோர், படையும் அதன்என்கின்றனர். பெரியார் இப்படை, இதுதமிழரின் தனி

(மீம்பக்கம் பார்)

சீர்திருத்தத் திருமணம்.

30-6-44 காலை, தஞ்சை ஜில்லா, செம்பிய மகாதேவி கிராமத்தில் திருவாரூர் தோழர் டி. என். லெட்சுப்பா-கனகாம்புஜம் அம்மையார், சீர்திருத்தத் திருமணம் நடைபெற்றது. அது சமயம், இசை உலகஜோதி, நாதஸ்வரச் சக்ரவர்த்தி தோழர் டி. என். இராஜரத்தினம் ஆற்றியசொற் பொழிவு கேழ்தரப்பட்டது.

“இந்தச் சீர்திருத்தத் திருமணத்திற்கு என்னைத் தலைமை வகிக்கும்படி ஆணையிட்டதற்கு முதலில் எனதுவணக்கத்தை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்று ஒரு புதுமாதிரியான திருமண வழக்கத்திற்கு மாறாக, பாரம்பரைக்குப் பகைமையாக நமது சமூகத்தில் நடத்தப்படுகிறதே என்ற ஒரு அபிப்பிராயம் உங்களிடையே உலவுகிறது. ஆனால் நீங்கள் நினைக்கிறபடி இது புதுமையல்ல. நமது சமூகத்தில் குஞ்சிதம்-குருசாமி, சுந்தர வடிவேலு-கார்தம், ஆகியோரின் திருமணங்களும் இன்றைய மணமகனார் திரு. லெட்சுப்பா அவர்களின் சகோதரர் தோழர் டி. என். இராமன் அவர்களின் திருமணமும் தீவிரமான சீர்திருத்த முறையில் தான் நடந்திருக்கிறது. மற்ற சமூகங்களிலும் பெரிய ஜமீன்தார்கள் வீட்டுக் கலியாணங்கள் முதல் ஏனையவர்களாக இந்த மாதிரி புதுமணங்கள் தான் நடத்தி வருகின்றனர். உதாரணமாக சில நாட்களுக்கு முன் கோவையில் நடந்த, மோட்டார் மன்னர் ஜி. டி. நாயுடு அவர்கள் மகனின் மணம் மிக மிகத் திருத்திய முறையில் மூன்றே நிமிடங்களில் நடந்திருக்கிறது. இன்னும் கூறவேண்டுமானால், பழைய காலத்தில் தமிழர் திருமணங்கள், காதல் திருமணங்களாகவும், கலப்புத் திருமணங்களாகவுமே, நடந்ததற்குப் பல ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன.

அவை ஒருபுறமிருக்க தமிழர் சமுதாயம் மூடக்கொள்கையில் மூழ்கியிருப்பதை உணர்த்தி, பற்பல வகையிலும் சீர்திருத்தத்தைப் புகுத்தியவர் யார் என்பதை நாம் அறிவோம். அவர்தான் உலகத் தலைவர்களில் ஒருவரான, பெரியார், ஈ. வெ. இராமசாமி அவர்கள். மிரட்சி கொண்டிருந்த நமது இனத்திற்குப் புரட்சியைத் தந்த அப்பெரியாரைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். பெரியார்மட்டுமின்றி ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்களும் பெரியாருடன் கலந்து குற்றாலத்தில் ஒரே நாளில் மூன்று சீர்திருத்த மணங்கள் நடத்தியிருக்கிறார். இராஜகோபாலாச்சாரியார் அதை பாராட்டியிருக்கிறார்.

ஆகவே நீங்கள் அதிலும் குறிப்பாக நமது சமூகத்தோழர்கள் இத்தகைய புதுமைகளால் யாதொரு ஐயப்பாடான எண்ணமும், கொள்ளலாகாதென்றும், பழமை விரும்பும் பெரியோர்கள் ஆத்திரப்படலாகாதென்றும் அறிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன். சீர்திருத்த கலியாணங்கள் செய்து கொண்டோரின் வாழ்வு செம்மையாகவே நடந்து வருகிறது. அறிவு உலகத்தோடு அவர்கள் வாழ்க்கை ஒட்டிச்செல்கிறது.

இந்த உறுதிப்பட்ட கொள்கைதான் இன்றைய திருமணத்திற்குக் காரணமாகும். பல ஆண்டுகளாக இளமை முதல் பெரியார் அவர்களின் சீர்திருத்த இயக்கத்தில் திருவாரூரில் முதல்வாகத்தொண்டாற்றிய தோழர் திரு. லெட்சுப்பா அவர்கள் இன்று இத்தகைய மணம்புரிந்து கொள்வது அவரது கடமை. அதுகண்டு மகிழ்வதோடு நமது சமூகத்தாரும் அவரைப் பின்பற்றுமாறு கேட்டுக்கொண்டு, மணமக்களான தோழர் லெட்சுப்பா அவர்களும், கனகாம்புஜம் அம்மையாரும் நீடிய ஆயுளும், புகழ்பெற்று செந்தமிழ்போல செழித்து வாழுமாறு வேண்டுகிறேன்.

நான் சாகவில்லை.

“சில முட்டாள் ராணுவத்தலைவர்கள் என்னைக் கொல்லச் சதிசெய்தனர். நான் இருந்த இடத்துக்கு 10 அடி தொலைவிலே வெடிகுண்டு வைக்கப்பட்டது. வெடித்தது. என்னுடைய சகாக்களிலே சிலருக்குப் படுகாயம். எனக்கு விபத்து ஏற்படவில்லை. நான் தப்பித்துக்கொண்டேன். சதிகாரர்கள் நான் இறந்துவிட்டதாக வதந்தி கிளப்புகிறார்கள். அதை நம்பவேண்டாம்” என்று ஹேர் ஹிட்லர் 20-ந் தேதி நடுநிசியிலே பேசினார்.

ராணுவத் தலைவர்கள் புரட்சிசெய்யத் தொடங்கிவிட்டனர், என்று ஹிட்லர் பேச்சிலிருந்தே தெரியவருகிறது. இது தவறான நடக்கும்! இன்னும் என்னென்ன நடக்கும் என்று யார்கூற முடியும்!

பாராட்டுகிறோம்.

ராவ்சாகிப் T. A. V. நாதன் அவர்கள் பொறுப்புள்ள பத்மிகளிலே அமர்ந்து தமது அரிய ஆற்றலோடு உணரும் வாய்ப்புபெறவேண்டுமென்று நெடுநாட்களாக ஆவலோடு நாம் எண்ணி வந்திருக்கிறோம். சர்க்காரின் திருஷ்டி, நரைதிரைமேலிட்ட பல ஓய்வு நாற்காலிகன்மீதுபாடந்தபோதெல்லாம், என் நாதன்போன்றார், நற்பதவிகளிலே நியமிக்கப்படவில்லை என்று எண்ணி ஏங்கினதுமுண்டு. இதுபோது, ராவ்சாகிப் நாதன் அவர்கள், சென்னைச் சர்க்காரிலே, பத்திரிகை ஆலோசகராக நியமனம்பெற்றிருப்பது கேட்டுப் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறோம். தக்காருக்குத் தக்கதுசெய்த சர்க்காரைப் பாராட்டுகிறோம். இந்த மாகாணத்திலே, ராவ்சாகிப் நாதன் பெற்றுள்ள அளவு பத்திரிகை அனுபவம் பெற்றவர்கள் அதிகம் இல்லை. அவர்பெற்றுள்ள அனுபவமும், அவருடைய திறமையும் இப்பதவிமூலம் நாட்டு மக்கட்குப் பயன்படப்போவதறிந்த மகிழ்கிறோம். ராவ்சாகிப் நாதன் அவர்கள் மேலும் கீர்த்திபெற்று பல உயர்பதவிகளில் அமர்ந்து, நமது கண்களுக்கும் கருத்துக்கும் காட்சியாக இருக்க வேண்டுமென்று விழைகிறோம்.

திருமணம்.

12-7-44 காலை 9-30 மணிக்கு, தஞ்சாவூர் பில்லக்காரத்தெருவில், தஞ்சாவூர் தோழர் பி. வேணுகோபால் பி. ஏ. பி. எல்; (அட்வகேட்) அவர்கள் தலைமையில் பூவாரூர் தோழர் அ. பொன்னம்பலனார் அவர்கள், தோழர் டி. வி. சுந்தராஜன்-அம்சம்மாள். ஆகியவர்களுடைய வாழ்க்கை ஒப்பந்தத்தைச் சீர்திருத்த முறையில் நடத்திவைத்துப்பேசினார். அதன்பிறகு எஸ். ஆர். சுப்பிரமணியம், இராமலிங்கம், சி. பி. சின்னராசு, சி. என். அண்ணாத்துரை, சுப்பண்ணா முதலியவர்கள் மணமக்களை வாழ்த்திப் பேசினார்கள். மணமக்கட்குப்பல்ல தோழர்களால் பரிசுகளும் வழங்கப்பட்டது. நன்றிகூறல், விருந்துடன் விழா முடிவற்றது.

ஈரோட்டில்,

, சித்தவைத்யர் மாநாடு.

ஈரோட்டில், வைத்திய வள்ளல் தோழர் ஈ. வெ. கிருஷ்ணசாமி அவர்களின் ஆதரவிலும் முயற்சியிலும், விராவில் சித்தவைத்யர் மாநாடு நடைபெற இருக்கிறது. டாக்டர் ஏ. கிருஷ்ணசாமி அவர்கள் மேற்படி மாகாட்டைத்திறந்துவைப்பார் எனத் தெரிகிறது. முழுவிலும் அடுத்த இடத்தில் வரும்.

திராவிடர் பொதுக்கூட்டம்.

[ந. . நிருபர்]

சிதம்பரம் ஜூலை 16.

சிதம்பரம் தமிழர் நலஉரிமைச் சங்கத் தார், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக திராவிடமாணவர் ஆகியவர்களின் அரியமுயற்சியால் மாலை 7-30 மணிக்கு ஒர்பொதுக் கூட்டம் இராஜா அண்ணாமலை நகரமண்டபத் தோட்டத்தில் தோழர் சோழவந்தான் ஆவுடையப்பன் தலைமையில் தொடங்கப்பெற்றது. அதுபோது தோழர்கள் இரா. தண்டபாணி, க. அன்பழகன் பி. ஏ; ஆனர்ஸ், இரா. நெடுஞ்செழியன் பி. ஏ; ஆனர்ஸ். புலவர் நா. மு. மாணிக்கம் ஆகியவர்கள் “திராவிடஇனஞர் கடமை” என்பதுபற்றிச் சொற்பொழிவாற்றினார்கள்.

அண்மையில் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தார் தொடங்கியுள்ள சங்கீதசிரோமணி என்ற வகுப்பிற்கு அமைக்கப்பட்ட இுள்ள பாடத்திட்டத்தில் 66 பாடல்களில் 64 தெலுங்கு கீர்த்தனங்களும், 2 தமிழ்ப்பாடல்களுமாக நிர்ணயித்திருப்பதைக் கண்டித்து ஏகமனதாய் ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பெற்றது.

நுஸ்ரெவ்ஸ்ட்.

நாலாவது முறையாக ரூஸ்வெல்ட் அமெரிக்கக் குடிஅரசுத்தலைவர் தேர்தலுக்கு நிற்கத் தயாராகிவிட்டார். இவரை எதிர்த்து டியூஇ என்பவர் போட்டி யிடுகிறார். போர் சம்மந்தப்பட்டமட்டிலே இந்தத்தேர்தலின் முடிவு எப்படி இருப்பினும் மாறுதல் இராது என்று டியூஇ கூறுகிறார்.

எழுச்சி வேண்டும்!

“தமிழொளி”

(பெண்களால் முன்னேறக்கூடும் என்ற மெட்டு)

எழுச்சி இளைஞர்க்கு வேண்டும்-தட்டி
எழுப்பத் தாய்நாட்டினை மீண்டும்

அடிமையும் மிடிமையும்

பகையும் பதைத்தே

அடியற்ற மரம்போல

விழுவிக் கணத்தே

முடியாததில்லையே ஆமை-போல்
மெதுவாய் நகருதல் தீமை!

துடிதுடித்தெழுமீரே நாட்டை-வீழ்த்தத்
தோதுசெய்வோரையே ஓட்ட! (எ

"தமிழனுக்கே தமிழ்நாடு"-இதைத்
தடுக்க யார்செய்தாலுங்கேடு

சமர்செய்து வீழ்த்து வீரின்றே-மேலும்
சாடுந்திறல் கொண்டு நின்றே (எ

ஜப்பானில் நெருக்கடி,

ஜெர்மனியில் ஏற்பட்டிருப்பதுபோல ஜப்பானிலும் நெருக்கடி உண்டாகி இருக்கிறது. டோஜோ மந்திரிசபை காரியமாற்றுந் திறனற்றதென்று கருதி, மக்கள் கண்டிக்கின்றனர். எனவே டோஜோ மந்திரிசபை கவிழ்த்துவிட்டது. ஜெனரல் கொய்சோ முதலமைச்சராகவிட்டார். இம்பரீலைப் பிடித்துக் கொண்டு இந்தியாவைத்தாக்கத்திட்டமிட்ட ஜப்பானின் எண்ணம்பாழாகிவிட்டது. மேலும் பதுப்படைகள் இம்முனைக்கு வரும் என்று ஆஸ்திரேலிய பிரதமர் கூறுகிறார். ஐரோப்பியப்போர் அக்டோபரில் முடிந்துவிடுமென்றும் அதற்குப் பிறகு நேசநாட்டுப்படைகள் ஒன்றுகூடி ஜப்பானைத்தாக்கித் தகர்க்குமென்றும் ரீபுணர்கள் கூறுகின்றனர்.

மேற்படி.

பெத்தாம்பாளையம் கோவைமாவட்ட
திராவிடர்கழகக் காரியதரிசி தோழர் பழ
னிச்சாமி அவர்களின் தந்தை தோழர் பழ
னிமுத்து கவுண்டர் அவர்கள் சுமார்
4 அல்லது 5 மாதங்களாக நோய்வாய்ப்
பட்டிருந்து தம் 45-வது வயதில் சென்ற
ஜூலை முதல்கூலன்று திடீரென்று
இயற்கையெய்துவிட்டார். அவரது மா
ணச்சடங்கும் இறுதிச்சடங்கும் புரோ
கிதமில்லாமல் தோழர் பழனிச்சாமி
அவர்களாலே நடத்திவைக்கப்பட்டன.
உற்றார் உறவினருடைய எதிர்ப்பு பல
மாக இருந்தும், புரோகிதமில்லாமலே
சடங்குகள் நடத்திவைக்கப்பட்டன. இறு
திச்சடங்கன்று சுமார் 500 ஏழை ஆதி
திராவிடர்களுக்கு விருந்தளிக்கப்பட்டது
மற்றும் சுமார் 200 ஆண் பெண்களுக்கு
வேஷ்டி சேலைவழங்கப்பட்டன. இவரது
சகோதரரும் பழையகோட்டைப் பட்டக்
காரர் மருமகரும்; மான
தோழர் குப்புசாமி அவர்களும் இவ
ரது தாயாரும் தோழர் பழனிச்சாமி
அவர்களுக்கு உதவியாகயிருந்தார்கள்.

எம். எல். பிள்ளைக்கு
பொற்கிழி.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலே தமிழ்ப்பேராசிரியாக இருந்து, வேலையின்னும் விவகிய தமிழறிஞர் கா. சுப்பிரமணியப்பிள்ளை எம். எ; எம். எஸ்; அவர்களை வரவேற்று பொற்கிழிதர, காஞ்சிபுரத்தில் ஒரு வரவேற்புக்கமிட்டி அமைக்கப்பட்டது. இந்த அமைப்புக் கூட்டம் 22-7-44 மாலே மீணைக்கு காஞ்சிபுரம் ஆடிசன்பேட்டை ஜவுளிக் கடைச்சத்திரத்தில் தோழர் அ. க. தங்க

வேலர். அவர்கள் தலைமையில் நடந்தது, பங்கீட்டு அலுவலர் தோழர் இராமலிங்கம் பிள்ளை பி. எ; நகராட்சி அலுவலர் தோழர் கதிர்வேலுப்பிள்ளை பி. எ; பி. எல்; வக்கீல் கணபதிராவ் பிள்ளை பி. எ; பி. எல்; கல்வித்துறையினர் தோழர் முனுசாமி பி. எ; ஆசிரியர் க. வஜ்ஜிர் வேலு பி. எ; எல். டி; தமிழாசிரியர் திருஞானசம்பந்தம் அருணைவடிவேல்பச்சையப்பன் உயர்நிலைப்பள்ளித்தலைமை ஆசிரியர் தோழர் கன்னியப்ப முதலியார் பி. எ; எல். டி; சி.என். அண்ணாத்துரை எம். எ; ஆகியோர் எம். எல். பிள்ளை அவர்களைப் பாராட்டிப்பேசி, பொற்கிழிதரவேண்டிய அவசியத்தை விளக்கினர்.

UNITED STATES DEPARTMENT OF JUSTICE

சேன்னை
சுயமரியாதை மாநாடு.

30—7—44 ஜாமியு காலை

9-மணிகீது, கோகலே மண்டபத்திலு
ஆரம்பமாகும்.

தலைவர்:—

கும்பகோணம் தோழர்

K. K. கீலமேகம் அவர்கள்

திறப்பாளர்:—

சேலம் திருமதி.

கனகம்மையார் அவர்கள்

(சேலம் முனிசிபல் காலேஜ் பிரின்சிபல்
T. A. இராமசாமி கவுண்டர் M. A;
L. T; துணைவியார்)

கொடியேற்றுவவர்:—

ஆதிமூலம்,

பெரியார் E. V. R. C. N. அண்ணாதுரை, A. பொன்னம்பலனார், நெடுஞ்செழியன், இந்திராணி பாலசுப் பிரமணயம் டி. சண்முகம், A. K. தஞ்ச வேலர்: ஈழத்தடிகள் ஆகிய மற்றும்பலர் மாநாட்டில் சொற்பொழிவாற்றுவார்கள்.

XX

பொன்மலை மாநாடு.

விசேஷவிளம்பரத்துடன் நடத்தப் பட்ட, ரயில்வே தொழிலாளர் மாநாடு. பொன்மலையில் சென்றகிழமை மூன்று நாட்கள்நடைபெற்றது. காந்தியம்தொழிலாளர்களை முதலாளித்துவத்துக்குப் பவி யிடுவதை உணராமலும், பொது உடை மைப்போர்வையிலேபார்ப்ப்பனியம் தன துவிஷமத்தனத்தைபரப்புவதைதேரிந்து கொள்ளாமலும், மாநாட்டிலேகலந்துக் கொண்டபலரும் காங்கிரசின் வீரவிலே வீழ்ந்தனர். இதனை உணர்ந்த திரா விடத் தொழிலாளர்கள் விரைவிலேயே வேரோர் மாநாடு கூட்டமுயற்சி எடுத்துள்ளனர்.

கலைப்புரட்சி.

கலையிலுமா, கைவைக்கிறார்கள்? கார்த் திகேயா, கடம்பா! உனக்குக் கண்ணில் லையா, என்று குளறினர், கலையை இனக் கொலைக்குக்கருவியாக்கியிருந்த திழ்ந்தவர்.

கலைப்புரட்சி, காலவேகத்தால் நடந்தே தீரும், நடந்தாகவேண்டும், கலை, ஆரிய வலையாக இருத்தல்கூடாது இன இழிவுக்குத் துணைசெய்வதாக அமையலாகாது என்று நாம், தன் மதிப்பாளர்கள் கூறிவந்தோம்.

வினாவு என்ன? கலைப்புரட்சி! பல் வேறு இடங்களிலே இன்று நடந்திடக் காண்கிறோம்.

போர்வான்.

கலை, காசு, விளம்பரம், சம்பிரதாயம், முதலிய எதனாலும் கட்டுப்படுத்த முடியாத இனோரூர், தீவிரமான போக்கும் தளராத தைரியமும் கொண்ட, நடிகர், காலரிக்கனவான்களை ஆசிரியர்களாகக் கொள்ள மறுக்கும் கலைஞன், உரிமைக் காக்கப் போராடும் உள்ள உரம் படைத்த வீரன், தோழர் M. R. ராதா, அவர்களின் திராவிட மறுமலர்ச்சி நாடகசபை, எந்த ஊருக்குப் போகிறதோ அங்கு, புரட்சிப்புயல் வீசுகிறது என்று பொருள்!

அவருடைய கொட்டகை, தீவிரவாதிகளின் முகாம்! அவருடைய நாடகங்கள், பிரசார வெடிகுண்டுகள்! அவருடைய பேச்சு, தமிழ்மரபின் மாண்பை விளக்கும், நடப்பு, நம்மைப்பரவசப் படுத்தும், எதற்கும் கவலைப்படாத தன்மையோ நம்மை மூக்கின்மீது விரல்வைக்கச் செய்யும்! தஞ்சை மாவட்டத்திலே இனோரூர்களின் ஏறா க விளங்கிவருகிறார் M. R. ராதா. புராண ஆபாசவிளக்கம், ஜாதிக் கொடுமைக் கண்டனம், முதலாளி ஆதிக்கத்துக்குக் கசையடி, இவையே, பல்லவி, அதுபல்லவி, சரணம், - நமது M. R. ராதாவின் நாடகக்கீதத்திலே. “வசூல் எப்படி?” என்று கேட்டால், ஒரு புன் சிரிப்புதான், அவரிடமிருந்துபதில்! “இவ் ளைவு தீவிரமாகப்போகிறீர்களே, ஜனங்கள் ரசிக்கிறார்களா?” என்று கேட்டால், அந்தச் சுருண்டு வளைந்துச் சொகுசாக உள்ள தலைமுடி குலுங்கத் தலைஅசைத்து “நாம் கொஞ்சம் தைரியமாக நடந்து கொண்டால் எதிர்ப்பு என்னசார்! செய்யும்” என்று கேட்கிறார். உறுதுணையாக தோழியர் ஞானம் இருக்கிறார்கள். மற்ற தோழியர் கிரமலர் மற்றும் பலர், சினனஞ்சிறுவர்கள், இதிலே சேர்ந்து பணியாற்றுகின்றனர். திராவிடம், இப்

பணியாளருக்குத்தக்க கைம்மாறு செய்கிறதோ இல்லையோ என்பதுபற்றிய கவலையையும் விட்டு, கலைப்புரட்சி செய்யும் இந்தக் கழகத்தாருக்குத், தமிழர் நன்றி கூறக்கடமைப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

12-7-44-ல், திராவிட மறுமலர்ச்சி நாடக சபையார், திருவாரூரில், தமது நாடகங்களை வெற்றிகரமாக நடத்திப் புதழ்பெற்றதுடன், போர்வான், எனும் புதிய நாடகத்தை அரங்கேற்றினார்கள். இந்தச் சமூக சித்திரம், தோழர் C. P. சின்னராஜா வால் தீட்டப் பட்டது. அவரே கதாநாயகனாகவும் நடிக்கிறார். கதை ஒரு தன்னுணர்வாளன் கஷ்டநஷ்டத்தைக் கவனியாமல், தன்னைக் காதலித்த காரிகையையும் தொண்டு செய்ய வைத்து, முடிஅரசைமுறியடித்துக் குடி அரசு அமைப்பது என்ற கருத்துடையது.

பெரியார் ஈ. வெ. இராமசாமி அவர்கள் தலைமையிலே “போர்வான்” நடைபெற்றது. நாடகமுடிவிலே, திருவாரூர் நகராட்சித் தலைவர் தோழர் ராமானுஜ முதலியார், பிரமுகர் ஆறுமுக நாடார், ஆகியோரும் மற்றும் பலரும், தோழர் M. R. ராதா அவர்களுக்குக் கேடயம், கோப்பை முதலியன வழங்கினர். தன் மதிப்புக்கழகம், தமிழ் மாணவர் மன்றம் ஆகியவைகள், வாழ்த்து இதழ்கள் அளித்தன. தோழர் சின்னராஜி, தோழியர் ஞானம் ஆகியோருக்கும் பரிசுகள் வழங்கப்பட்டன. பெரியார் அவர்களும், தோழர் C. N. அண்ணாத்தாரையும், தோழர் M. R. ராதா அவர்களைப்பாராட்டியும், கதாசிரியர் தோழர் சின்னராஜாவை வாழ்த்தியும்பேசினர். தோழர் ராதா அவர்கள் அடுத்த முகாமில் மேலும் பலபுதிய சீர்திருத்த நாடகங்களை நடத்த ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். நாடகமேடையைநமது ராதா அவர்கள், தமிழர்உரிமையைப் பாதுகாக்கும் ஒரு போர்வான் ஆக உபயோகப்படுத்துவதை மிகமிகப் பாராட்டுகிறோம்.

மறுமலர்ச்சி!

கலை வளரவேண்டுமானால், கவலைதீர வேண்டும். நள்ளிரவிலே நாடான்வோளுக நடத்துவிட்டுக் காலையிலே கலயத்திலே கவலையைக் காண்போன், எப்படி கலைத்தொண்டு புரிவான்! நாடகமேடையிலே, கிடைக்கும் இலாபம், நடிகரின் உழைப்பின் பலன். இதிலே அவர்களுக்கு துளியும்பங்கு கிடைப்பதில்லை. நாடகமேடையின் வாழ்வுதக்காரணம் கொண்டோ, சிதைந்தால், நடிகன் உலகிலே, ஒரு தொழிலுக்கும் இலாயக்கற்ற உழல

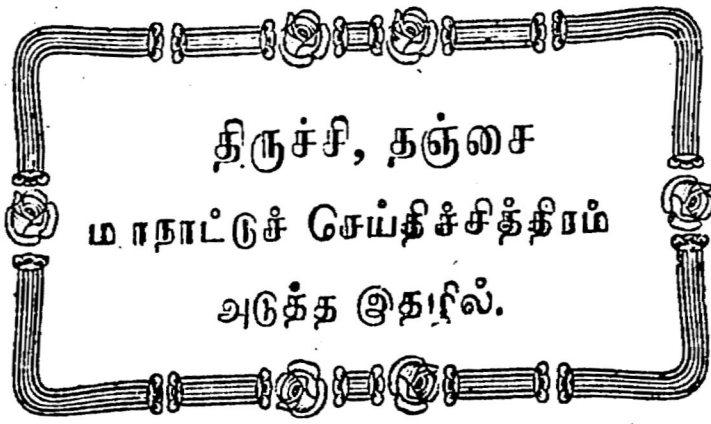
வேண்டிகேளிகிறது. இப்படித்தேய்ந்து போன நடிகர்களின் துயரம் உணர்ந்தவர்கள், சிலதிங்களுக்கு முன்புசுரோட்டில் நடைபெற்ற நாடகக்கலை மாநாட்டிலே, நடிகர்களின் பாதுகாப்பு விதியும், இலாபத்திலே பங்கீடும் தரப்படவேண்டும் என்பதை வற்புறுத்திப்பேசினர். தோழர் N. S. கிருஷ்ணன் அவர்கள் இதுவியையமாக உருக்கமானதோர் சொற்பொழிவு ஆற்றினார். ஆற்றுங்கலை ஆங்கிருந்த நாடக முதலாளிகள் ‘பேசுவதுஎளிது, செயல்?’ என்று செப்பினர், குறுகையுடன்.

19-7-44ல் நகைச்சுவை அரசர் தோழர் N. S. கிருஷ்ணன், “செயல்” துறையிலே துழைந்தார், வைபவமாக!

சென்னையிலே, இலட்சுமிகார்தன், இழந்தகாதல், பம்பாய் மெயில், முதலிய நாடகங்களை நடத்திவரும், மங்களபால கானசபையார், தமது சபையை விரிவுபடுத்தி, விமரிசையாக நடத்தவும், நடிகர்களின் நிலையை உயர்த்தவும் விரும்பினர். இந்த மறுமலர்ச்சிக்குக் கைகொடுத்தார், நமது N. S. K. கம்பெனியின் நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டார். விதியும் மதியும் அளித்து கம்பெனி என்னகதியாகுமோ என்ற சஞ்சலத்தைஒழித்தார். ஆனால் முதலாளித்தனம் எனும் சதிச் செயலுக்கு அல்ல! நடிகர்களின் வாழ்வு நல்லவிதமாக அமைதல் வேண்டும் என்ற நன்னைக்கத்துடன்.

இந்த மறுமலர்ச்சி வைபவம், ஒற்றைவாடை தியேட்டரில் 19-7-44 மாலையிலே 5-மணிக்குத் தோழர் C. N. அண்ணாத்தாரையின் தலைமையில் நடைபெற்றது. சென்னைநகர உதவிமேயர், பொதுத் தொண்டு புரியும் தலைவர்கள், பத்திரிகையாளர்கள், கலாசிகர்கள் பலரும்கூடினர். சினிமாத் துறையினரான, தோழர்கள், லேனா, ஜூபிடர்பிக்சர்சார், சீரா முலு நாயுடு, கே. எஸ். மணி, பட்சி ராஜா பிலிம் சொந்தக்காரர், கந்தன் ஸ்டுடியோ தலைவர் ஆகியோரும், சி. வி. ராஜா, எவரஸ்ட் சுந்தரம் முதலியோரும், நடிகமணிகளான M. K. தியாகராஜ பாகவதர், சாரங்கபாணி, சி. எஸ். ஜெயராமன், கே. ஆர். இராமசாமி, டி. பாலசுப்பிரமணியம், எம். எஸ். முத்துகிருஷ்ணன், கே. சி. துரைக்கண்ணு, டி. வி. நாராயணசாமி போன்றாரும், நடிக நட்சத்திரங்களான தோழியர் T. A. மதுசூதன், S. P. தனலட்சுமி, T. R. ராஜகுமாரி, M. V. ஜானகி, ஆகியோரும், நடனமணிகள் நடராஜ், சகுந்தலா கோஷ்டியாரும், மற்றும் பல

(6-ம்பக்கம் பார்க்க)

திராவிட நாடு.

காஞ்சி 23-7-44 சூரியன்

சிலிஸ்தான்!

“காதகனே! கற்பழிக்கவா துணிக் குய்!”

“கண்ணாளா! கட்டிலறைக்குவா”

“கன்னெஞ்சமா உனக்கு? கைபிடித் தீழ்த்தாலும் வாரேன் என்கிறே!”

இவை, கற்புக்கரசி, காதலரசி, கலவிக் கடைக்காரி, எனும் மூன்று விதமான வர்களின் மூன்றுவித மொழி க ளா க இருப்பின், யாரும் வியப்படைக்காரண மில்லை. ஆனால், ஒரேமாதா, மாலையிலே கற்பு பேசி, நடுநிசியிலே காதலுரைபாடி விடியும்போது விரகதாபத்தோடு சொல் வீசினாள் என்றால், வியப்புமட்டுமா இருக் கும், அந்தப் பெண்பால் பேதையா, பித் தம் பிடித்தவளா, என்ற சந்தேகம் உண் டாகுமல்லவா?

இதுகூட அவ்வளவு விரந்தையல்ல! எதிரி கிட்டே வருவதற்குமுன்பு வீரப்ப பேசி எதிரி நெருங்கினதும் பல்லிளித்து நின்று, அவன் அசட்டையாகத் திரும்பிய பிறகு, “ஏறெடுத்தும் பாரேன் என்கி ருரே, நான் இவரிடம் எவ்வளவு நேச மாக இருக்கிறேன், இவருக்கு ஏனோன் னிடம் இவ்வளவு வெறுப்பு?” என்று கூறுவதுமாக ஒருவர் இருந்திடக்கண் டால், அந்தப்பேர்வழியின் பெயர் எந் தப்பட்டியிலே பொறிக்கப்படவேண்டு மென்று யோசிக்க வேண்டாமோ!

அதிலும் இவ்விதமான விரந்தையிருந்த மொழிமாற்றங்கள், ஒருபெரிய பிரச்சினையிலே, ஒரு நாட்டு எதிர்காலத்தைப் பொறுத்தவிஷயத்திலே, மதிப்பிற்குரிய ஒரு அரசியல் தலைவருக்கு இருக்குமா னால், அது விரந்தைமட்டுமல்ல, விபரீதமும் கூட என்று கூறுவோம்.

பாரதமாதாவை வெட்டுவதா? அடுக் குமா? இயற்கை இடந்தருமா? அரசி சியல் அறிவுடைமையாகுமா? ஜனநாய கக் கோட்பாடுஎன்னவது? பாகிஸ்தானா, பாதகஸ்தானா? இதென்ன கொடுமை! என்று ஆத்திரம்பொங்கப்பொங்க அன்று

ஆச்சாரியார் பேசி, முஸ்லீம்லீகை ஏசி, குட்டிக்கதைகளை வீசினாரே, அது உண் மையாக அவருடைய கருத்தா, அல்லது நடிப்புத்திறனா?

பாகிஸ்தானால் பாதகம் ஏற்படாது! பரங்கியை விரட்டவேண்டுமென்றால் பாகிஸ்தானுக்கு இணங்கத்தான் வேண் டும். பழய துணிகைந்துவிட்டால் இரு துண்டுகளாக்குவது அவசியம்என்றுபேசி வரத்தொடங்கினாரே, இது உண்மைக் கருத்தா, உயர்தரமான நடிப்பா?

பாகிஸ்தானுக்கு நான்சம்மதிக்கிறேன் காந்தியாரும் “ததாஸ்து” கூறிவிட்டார். ஜின்னாசாயபுதான், நானாக, வலிய, பாகிஸ் தான்தர இசைந்தும், சமாசத்துக்குவா மறுக்கிறார், என்னே அவர்போக்கு, நாட் டினரே! இதை நோக்குக, என்முயற்சி முறிந்துவிட்டது, என்று இதுபோது அறிக்கைகள் விடுகிறாரே, இது உண்மை யானமனப்பாங்கா அல்லது புதுவிதமான நடிப்பா?

வீரம், சாந்தம், சோகம் என்ற முறை யிலே அந்த நாட்களிலே கனல் கக்கும் விழியுடன் நின்றார், பின்னர் புன்னகை முகத்தோராரால், இன்றோ சிந்தாகுல ராகக் காட்சி தருகிறாரே, ஆச்சாரியார், இந்த மூன்றுவிதமான காட்சிகளிலே எது நிஜஸ்வரூபம், எதுவேடம், என்பது நமக்குத்தெரியவில்லை. நாட்டிலே உள் ளோரிலே எத்துணை பேருக்குத் தெரி யுமோ நாம் அறியக்கூடாதுமில்லை. வேளைக் கொரு பேச்சுப்பேசும் விபரீதம் நம் மைத்தாக்கி வாரிப்போடுகிறது! ஒரு சரி யான விளம்பர இயந்திரம் உதவிசெய்வ தால்மட்டுமே, இப்படிமாறிமாறிப்பேசுப வர், இன்னமும் அபிப்பிராயம்கூறுமளவு அரசியல் அந்தஸ்து பெற்றிருக்கிறார். ஆரியராக இருப்பதாலேயே இப்படி அவ ருக்கு எவ்வெப்போது எதெதுதோன்று கிறதோ அவைகளைக் கூறவும் வாதிடவும் முடிகிறது. ஆனால், பாகிஸ்தான் சம்மந் தப்பட்டமட்டிலே. ஆச்சாரியார், முடி வான, இருதயப்பூர்வமான அபிப்பிராயத் தைத் தெரிவித்துவிட்டாரா, அல்லது வேறு மாற்றங்களும் நேரிடக்கூடுமா என் பதுபற்றி நாம் எதும் கூறுவதற்கில்லை. அவருடைய மொழிப்படி, “வேளைக் கேற்றழை” அவருக்கு இருக்குமாம்! நல்ல தலைவர்! ஈடில்லே அவருக்கு! அன் பர் ஆச்சாரியாரிடம், குறிப்புப் புத்தகம் இருக்குமோ இராதோ நாமறியோம், நம்மிடம் இருக்கிறது இவருடைய பல ரகப்பேச்சுகள் பொறிக்கப்பட்ட எடுகள். ஒருமுறை அந்த எடுகளைப்புரட்டினால், கண்காட்சியிலே வைக்கப்படவேண்டிய வர் அவர், என்று நமக்குத் தோன்றுகிறது, அவ்வளவு அபூர்வமான தலைகீழ் மாற்றங்கள்உள்ளன அவருடைய பேச்சுகளிலே!

அவருடையபேச்சின் ரகங்கள், அரசி யல் போர்முறையைக்காட்டிக்கூடியன

என்றுரைப்பவர் உளர். முதலிலே எதி ரியை மிரட்டிப்பார்ப்பது, பிறகு, எதிரி யிடம் மித்ரன்போல நடித்துக்காட்டுவது, பிறகு எதிரிமிக முரட்டுத்தனமாகஇருப் பதாகப்பிறர் நம்பும்படி பேசிக்காட்டு வது, என்றமுறையிலே ஒருவேளை ஆச் சாரியார், முதலிலே பாகிஸ்தானிகளைப் பதைக்கப் பதைக்கத் தூற்றியும், பிறகு பரிவுகொண்டவர்போல அவர்களைப்பக் கத்திலேவருமாறு அழைத்தும், இது பேரது, பாகிஸ்தானிகளவேண்டு மென்றே சமாசத்தை வெறுத்துத்தள்ளு கிறார்கள் என்றுபேசியும்வருகிறார் என்று கூறவுங்கூடும். இவைஉண்மைகளில், ஆச்சாரியார், ஆபத்தான ஓர் தந்திர சாலி! இவையல்ல உண்மை, அவருக்கு முதலிலே பாகிஸ்தான்என்றால் பயமா கத்தான்இருந்தது, பிறகுதான் அவருக்கு அது கேடுபயக்காதுஎன்பது புரிந்தது என்று கூறுவரேல், ஆச்சாரியார், மிக மிக மந்தமதிபடைத்தவர் என்று ஏற் படும். ஆபத்தான தந்திரசாலியானாலும், ஆறிவுக்கூர்மழுங்கியவரானாலும், இரண் டும், இடையூறுமட்டுமல்ல, நாட்டுக்கு இழுக்குங்கூட!!

பாகிஸ்தானால் கேடுஇல்லை, நாட்டு அடிமைத்தனையோகவேண்டுமானால், லீகு டன் ஓர் ஒப்பந்தம்செய்துகொண்டே யாகவேண்டும், என்றுஇப்போதுஉரைக் கும் ஆச்சாரியார், முதலிலே என் முப் புரியை உருவிக்கொண்டு, லீகின்மீது உக்கிரமாகப்பாய்ந்தார். ஆர அ ம ர யோசித்து அன்றே இந்த நல்லமுடிவுக்கு வந்திருந்தால், நாட்டிலே நிலைமை எவ்வ ளவு மாறிஇருக்கும்! ஆச்சாரியார் என்ன, கொடிதூக்கும் குப்பனா, கதர்க்கடை கற் தனா, விஷயம் புரியாமலிருக்க! தலைவர். வக்கீல். உபநிடதம் முதற்கொண்டுஉளரா னும் முறைவரை படித்தவர். முதலமைச் சர். இப்படிப்பட்ட யோக்கியதாம்சங்கள் பெற்றவருக்குப், பாகிஸ்தான் பாதகம் விளைவிக்காது என்பதுபுரிய, இவ்வளவு காலமாபிடிக்கும்! நமக்கு ஆச்சரியமும் அச்சமும் பிறக்கிறது, இதை என்னும் போது. தாமதித்துத்தான் தெளிவுபிறத் தது என்றேவைத்துக்கொள்வோம். ஜனாபஜின்னாவுக்குத் தாக்கீது அனுப்பி னார், பாகிஸ்தானை ஏற்றுக்கொள்கி ரோம் இன்னின்ன நிபந்தனைகளுடன் என்று. ஜனாபஜின்னா லீக்காரியக்கமிட்டி யைக்கலந்து பிறகு பதில்கூறுகிறேன் என்று சொன்னார். இதற்குள் அவசரப் பட்டு, சமாசப்பேச்சு முறிந்துவிட்டது, சகலமுயற்சியும்தோற்றுவிட்டது, இணங் கிவா ஜின்னா மறுத்துவிட்டார், என்று நாட்டவருக்கு அவ்வளவு பதைப்புடன் கூறவேண்டிய அவசியமென்னநேரிட்டு விட்டது என்றுகேட்கிறோம். இரண் டாண்டுகளுக்குமேலாகவே, பாகிஸ்தானை இவர் எதிர்த்தார், இவருடைய மனம் மாறியோ, நிலைமை மாறியோ, போர் முறை மாறியோ, எக்காரணத்தை முன் னிட்டோ, பாகிஸ்தானை ஆதரிக்கிறார்,

இடையே எவ்வளவு கண்டனம், கேலி! எத்துணை எதிர்ப்பு லீகுக்கு உண்டாக்கினார். இவ்வளவையும் பொறுத்துக் கொண்ட, சகித்துக்கொண்ட ஜனாப ஜின்னா, “சற்றேபொறுமையா ஆச்சாரியாரே! உமது சமரசத்திட்டத்தை லீக்காரியக்கமிட்டி முன்னம் சமர்ப்பிக்கிறேன் என்று சொன்னால், இதைப்பொறுத்துக்கொள்ளக்கூடாது ஆச்சாரியார்! எதோ குடிமுழுகிவிடுவதுபோல, பத்திரிகைகளிலே அறிக்கைகள் வெளியிட்டுக் கடிதப்போக்குவாத்துகளைப் பிரசுரித்து, விளக்கம் உரைத்து, வியாக்யானம் கூறி, நாட்டைக்கலக்கிய காரணம் என்ன? ஜனாப ஜின்னா மீது, மக்கள் சீறிப்பாய வேண்டும், முஸ்லீம் இனத்தின் மனதிலே தமது தலைவர் மீது சந்தேகம் உண்டாக வேண்டும், லீகிலேபிளவு உண்டாக்க வேண்டும் என்பதன்றி, இந்த அவசரத்துக்கு வேறு என்ன காரணம் கூறமுடியும்!

இந்தப் போர் துவங்கிய உடனே, ஆச்சாரியார் தமது கட்சியின் அரசியல் ரேகையைக் கவனித்து ஜாதகம் கணித்தார்! இது பிரிட்டனுக்கு நெருக்கடியான நேரம், இந்தச் சமயத்திலே எவ்வளவு கடுமையாக வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் போம், என்று கருதினார். லீகும் பிறகட்சிகளும் இருப்பதாகக்கூட அவருடைய ஜாதகத்திலே குறிக்கப்படவில்லை! போர், காங்கிரஸின் ஒத்துழைப்பைப்பற்றிச் சட்டை செய்யவில்லை. தக்னி துப்பாக்கியாகாது, கைராட்டை விமானமாகாது, என்பது போரிடுவருக்குத் தெரியுமல்லவா! காங்கிரஸ் “துறவு” பூண்டாலும், ‘பிடிசாபம்’ என்று மிரட்டினாலும், கவலை இல்லை என்று கூறிவிட்டுக் காரியத்தை வீரியமாக நடத்தி, இதுபோது, பெர்லினில் பீதி உண்டாகவும், மாஸ்கோ மகிழவும், பாரிஸ் வரவேற்பிதழ் தயாரிக்கவும், இலண்டன் தணலிலே வெந்த தங்கமாகவும் விளங்கும் நிலையிலே நேசநாடுகள் உள்ளன. “இந்தியாவைப் பிடிக்கவந்த ஜப்பான் வாலுறுபட்டு, சின் குன்றுகளிலே பதுங்கிற்று. இந்நிலை, ஆச்சாரியாருக்குத் தமது “ஜாதகம்” சரியாகக்கணிக்கப்படவில்லை என்பதை ஒருவாறுவிளக்கிற்று. இடையே லீக், அல்லது பிறகட்சிகாங்கிரஸ் காலிசெய்த இடத்தை அடைத்துக்கொள்ளும், அதுசமயம், அக்கட்சிகள மீது போர் தொடுத்துப் பழயபடி பதவியிலே அமர வழி தேடிக்கொள்வோம் என்று கருதினார், அதிலேயும் அவருடைய “ஆருடம்” ஆல்மரத்தடி ஜோதிடரின் ஆருடம் போலாகிவிட்டது. லீகின் வேகத்தைக் கண்டார். ஜனாப ஜின்னா, வைசிராய் மாளிகையைக் கவனித்த மறுத்து, சாதாரண முசுல்மான்ரின் வீடுகளிலே துழைந்து, ஒவ்வொரு முஸ்லீமின் மனதிலும் “பாகிஸ்தான்” இலட்சியம் பதியும்படிச் செய்வதைக் கண்டார். பிரிட்டிஷாரின் எதிர்காலதிட்டம் நாட்டுப் பிரிவினைக்கு ஏற்றவிதமாகவே அமை

யக்கடும் என்பதைக் கிரிபஸ் திட்டம் விளக்கிடக்கண்டார், இனிப் பாகிஸ்தானைப்பெறும் நிலைமைக்கு முஸ்லீம்கள் வந்துவிட்டார்கள், ஆகவே யுகத்தோடு நடக்கவேண்டும், பாகிஸ்தானை நாமே தருவதாகக் கூறுவோம் என்று நினைத்து பாகிஸ்தானை ஆதரிக்கத்தொடங்கினார். ஜனாப ஜின்னா, எந்த ஜனநாயகக் கோட்பாடுகொண்ட தலைவரும் கூறவேண்டிய முறைப்படி, ஆச்சாரியாரின் சமரசத்திட்டத்தை லீக்காரியக் கமிட்டியிடம் சமர்ப்பிக்கிறேன் என்று கூறினார், இதுமுறையே என்று முன்னாள் மந்திரியார், S. இராமநாதன் மொழிகிறார். அரசியல் அறிஞர்கள் அனைவரும் அவ்வண்ணமே அபிப்பிராயப்படுகின்றனர். ஆச்சாரியாரோ, அலறுகிறார், அழுகிறார்! ஏன் என்று கேட்கிறோம்!

ஜனாப ஜின்னாவின் ஒப்பற்ற திறமை, முஸ்லீம் இனத்தின் சக்திக்குப் புது முறுக்கு ஏற்றிவிட்டது கண்டு, இன எழுச்சி என்ற இலட்சியம், அங்குமட்டுமின்றி, திராவிடத்திலும் - வீறுகொண்டு வளருவது கண்டு, எதிர்காலம் எப்படி இருக்குமோ என மனமருண்டு, ஏக போக உரிமை இருண்டுபோவது அறிந்து ஆச்சாரியார் அல்லற்படுகிறார். சமரசத்திட்டத்தின் யோக்கதை எப்படிப்பட்டது, ஜனாப ஜின்னா அதை உடனே ஏற்றுக் கொள்ளாமல், என் லீக்காரியக்கமிட்டிக்கு அனுப்புவதாகக்கூறினார், மேற்கொண்டு செய்யப்படவேண்டியது என்ன என்பது பற்றி முடிவுசெய்யும் பொறுப்பும், யோக்கையையும், அக்கரையும், ஜனாப ஜின்னாவுக்குத்தான், என்பதிலே சந்தேகமில்லை. அவர் இஸ்லாமியருக்குமட்டுமல்ல, இந்திய உபகண்டத்துக்கே சரியான வழிகாட்டுவார், என்பதிலே நமக்குத்தனராத நம்பிக்கை உண்டு. அவருடைய கருத்தும் போக்கும் எப்படி இருக்கும் என்பது பற்றி முன்கூட்டி நாம் கூறப்போவதில்லை. ஒன்று மட்டும் கூறுகிறோம், அந்தநாளிலே ஆணவத்தோடு பேசிக்கொண்டிருந்தார்களே கார்த்தியர்கள், இந்தியா, காந்திஸ்தான் ஆகவேண்டும் என்று, அந்த எண்ணம், மடிந்துவிட்டது. ஆச்சாரியார் இன்று வாழும் இடம் கிலிஸ்தான்! இந்தநிலைமை ஏற்பட்ட காரணம், லீகின் கிளர்ச்சி, கட்டுப்பாடு, இன ஒற்றுமை, தலைவரின் தளராத உழைப்பு. திராவிடரே! இந்தமுறையிலே நாம் பணிசெய்யவேண்டாமா! பாகிஸ்தான் கொள்கை பிறக்குமுன்பு பிறந்தது “திராவிடநாடு” என்ற இலட்சியம். பாகிஸ்தானுக்கு ஆச்சாரியார் இணங்கினால், திராவிடஸ்தானுக்கும் இணங்கத்தானே வேண்டும் என்று டாக்டர் மன்னே கேட்கிறார். பாகிஸ்தானுக்கு இணங்கி, இஸ்லாமியரின் எதிர்ப்பை அடக்கிவிட்டு திராவிடநாட்டை இந்துஸ்தானில் ஒருபகுதியாக்கி ஆரியர்வாழ்விலே குறைவாராதபடி பரதுகாக்கலாம் என்பது ஆச்சாரியாரின் கடைசி தந்திரத்திட்டமாக அமையும்! திராவிட-இஸ்

லாமியக் கூட்டுக்கிளர்ச்சி ஆரியத்துக்கு ஆபத்து என்பதை அவர் அறிவார். பாகிஸ்தானும் தனியாகி, திராவிடநாடு இந்துஸ்தானில் ஒருபகுதியாக இருக்குமானால், இன்று இருப்பதைவிட இழிவு, கொடுமை, கஷ்டநஷ்டம் திராவிடருக்கு விளையும். ஆகவே, தீவிரமாகத் துவக்குங்கள் திராவிடநாடு தனிநாடாக வேண்டும் என்ற கிளர்ச்சியை! லீகின் கிளர்ச்சியின் பயனாக இன்று கிலிஸ்தானில் வாசம் செய்யும் ஆச்சாரியார், திராவிடக் கிளர்ச்சியின் வேகத்தைத் தாங்கமுடியாது!!

தீரத்துயரம்!

நமது அன்பர், இசைஅரசு தோழர் தண்டபாணிதேசிகரின் - திருக்குமான் முத்தையா சிலநாள் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்து 15-7-44ல் திடீரென மறைந்த செய்திகேட்டோம், மனம் ஒடிந்தோம். தமிழருக்கு இசையை, இனிமையை, ஊட்டிவரும் இசை அரசரின் அருமைக்குமான், அவருக்கு அருமருந்தாக விளங்கி வந்தான். முத்தையாவின் குறுநடையும், புன்முறுவலும், மழலையும் அவருக்கு யாழாகவும் குழலாகவும், நாதமாகவும் நர்த்தனமாகவும் இருந்தது, இருதயம் பூரிப்பில் பிணைந்தது, விழியிலே களிப்புக் கட்டாட, மொழியிலே மகிழ்ச்சி மிளிர், தேசிகர் தமது திருக்குமான்னக்கண்டு களித்து வாழ்ந்தார். 15-7-44லே, புயலால் பூம்பொழில் அழிந்துபட்டதுபோல, பெருங்காற்றால் விளக்கு அணைந்ததுபோல, சுழலிலேசிக்கிய கலம்பாறையிலே மோதுண்டு தாளானதுபோல, யாழின் நரம்பு அறுந்ததுபோல, முத்தையா மறையவும், தேசிகரின் மனம் ஆரத்தய ரொனும் ஆழியிலே வீழவுமாயிற்று. என்னென்பது இக்கோரத்தை! எதைக்கூறி ஆற்றுவது தேசிகரின் துயரத்தை. இயற்கை, இயற்கை என்று எண்ணற்ற முறை இயம்பினாலும், என்மகனே! என்மகனே! என்று அவருடைய இருதயத்திலிருந்தும் எழும் சோக ஒலி எப்படிச் குறைந்திட முடியும். புத்திரசோகத்தைவிடக் கொடியது வேறெதுவுமில்லையே! அந்தச்சோகத்திலே, அவர் ஆழ்ந்திட நேர்ந்தது கேட்டு நாம் மனம் வெதும்புகிறோம், அவருக்கு ஆறுதல்கூறும் எண்ணத்தை முந்திகின்ற முறியடிக்கிறது நமது சோகம். என்செய்வது! என்னசெய்வது! என்பதன்றி வேறே ருர் மொழி அறியாது திகைக்கிறோம், ஆரத்தயாரிலே அவர் இருத்தல் கேட்டுத் தடிக்கிறோம், என்செய்வோம்!

தென்னுற்காடு மாவட்ட

திராவிட மாநாடு.

29-7-44 சனிக்கிழமையன்று காலை 9-மணிக்கு திருப்பாபுலியூர் முத்தையா ஆவில் வீருதநகராட்சித் தலைவர் இராவ் பகதூர் V. V. இராமசாமி அவர்கள் தலைமையில் நடைபெறும்.

மறுமலர்ச்சி.

(3-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

நடிகர்களும், குழுமியிருந்தனர். தேனீர் விருந்துக்குப் பிறகு, மறுமலர்ச்சி விழாவுக்குத் தோழர் அண்ணாத்துரை தலைமை வகித்து, கலை, காலத்துக்கேற்றபடி மாற வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்திப்பேசி, நடிகர்களின் நலனைப் பாதுகாக்க முன்வந்த தோழர் N. S. K. அவர்களைப் பாராட்டிப்பேசினார். மங்களபாலகான சபாவின் நடிக நாயகம் தோழர் டி. கே. சந்தானம், அவர்கள் தோழர் N. S. K. அவர்கட்கு ஒரு வாழ்த்திதழ் அளித்தார். நாடக ஆசிரியரும், எண்ணற்ற பலநடிகர்களைத் தமிழ்நாடுஅடையுமாறு செய்தவரும், கலைக்குச் சலியாது உழைப்பவருமான தோழர் T.P. பொன்னுசாமிப்பிள்ளை அவர்கள், கம்பெனி நிர்வாகத்தைத் தோழர் N. S. K. அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வதால் உண்டாகக் கூடிய நலன்களை விளக்கி உணர்ச்சிதழும் பப் பேசினார்.

“இலாபம் முழுவதும் உங்களுக்கு. நஷ்டம் வந்தால் நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். இக் கம்பெனிக்கு நான் அல்ல முதலாளி, இதிலே உள்ள 100 நடிகர்களுமே முதலாளிகள். நாடகக்கலை மாநாட்டிலே நான் கூறியவற்றைச் செயலிலேகாட்டி இது எனக்கு ஓர் வாய்ப்பு” என்று கூறினார் நகைச்சுவை அரசர். நன்றிகூறலுடன் மறுமலர்ச்சி வைபவம் முடிந்தது. பிறகு இலட்சுமிகார்த்தன் நாடகம் நடத்திக் காட்டப்பட்டது. செங்கற்பட்டு மாவட்ட ஆட்சிமன்றத் தலைவர் தோழர் T. சண்முகம் அவர்கள், நடிகர்களைப் பாராட்டிப் பேசினார்.

கிந்தனாப் பொன்விழா.

ஜாதிபேதத்தை ஒழிக்க, ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் கல்வித்துறையிலே முன்னேற வேண்டும். தாழ்ந்த வகுப்பினன் தாழ் வாரத்திலும் வாக்கூடாது என்று கூறும் ஆசிரியரே, கூடத்திலே, ஊஞ்சல்பீடத்திலே உட்கார்ந்து, அன்புடன் வெள்ளிச்செம்பிலே பால்தரும் நிலை பெறுவான், என்று கதைபோலக் காலக் கருத்தைக் கூறி வருகிறாரே, நகைச்சுவை அரசர் தோழர் N. S. கிருஷ்ணன், அவர் நடத்திவரும் கிந்தனா 14-7-44-ல் சேலத்தில் சர். P. T. இராஜன் அவர்கள் தலைமையில் சென்ட்ரல் டாக்ஸிசில் நடைபெற்றபோது, கிந்தனாப் பொன்விழாவைப் நடந்தது. கிருஷ்ணாபிக்சர்ஸ் உரிமையாளர் லேனா என்றழைக்கப்படும் தோழர் லெட்சுமணன் செட்டியார் அவர்கள், தமது அன்பின் அறிஞரியாக, அழகிய வேலைப்பாடமைந்த பெரிய வெள்ளிக் கோப்பை (சுமார் 500 ரூபாய் மதிப்புடையது)யைத் தோழர் N. S. K. அவர்களுக்குப் பரிசளித்தார். சேலம் நகரசபைத் தலைவர் தோழர் பி. இரத்தினசாமி அவர்கள் ஒரு கோப்பையும் காஞ்சி

திராவிட நடிகர் கழகச்சார்பிலே தோழர் C. N. அண்ணாத்துரை ஒரு வெள்ளிக் கிண்ணமும் பரிசளித்தனர். அன்று கிந்தனா, சேலம் கல்லூரிநிதிக்காக நடத்தப்பட்டது. அந்தக் கமிட்டியார் தோழர் N. S. K. அவர்களுக்கு ஒருமெடல் பரிசளித்தனர். கிந்தனா வெள்ளிவிழாவைப் வைத்தையொட்டி, கதாசிரியர், உடுமலை காராயணக்கவி அவர்கட்கு, டாலர் கோர்த்த தங்கச்செயினும், பின்னணிச் சங்கீதக்கோஷ்டியினருக்கு மோதிரங்களும், ரேடியோ அமைப்பாளருக்கு வெள்ளிக்கேடயமும் தோழர் N. S. K. அவர்களால் பரிசளிக்கப்பட்டன. கிந்தனா கதைப்போக்கையும், தோழர் N. S. K. ஆற்றிவரும் பொதுத்தொண்டினையும் பாராட்டி சர். P. T. இராஜன், C. N. அண்ணாத்துரை ஆகியோர் பேசினர்.

ஏந்தியவாள்!

7-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.

ஏற்படாமற் செய்ய இழிந்த புண்களும், பழக்கவழக்கமும், நாகரிகமும் எப்படிக்காரணமாக இருக்கின்றன என்பதைப் பற்றியும், பெரிய புராணம், கம்ப இராமாயணம், மனுஸ்மிருதி ஆகிய நூல்களை எரிக்கும் முறையாகிய கண்டனக் குறியை ஏன் கொண்டுள்ளோம் என்பதைப் பற்றியும், பகுத்தறிவுக் கொள்கைகளைப் பரப்ப முற்பட்டதன் காரணம் என்ன என்பதைப் பற்றியும் எங்கள் அறிவுக்கு ஏட்டிய வரையில் எடுத்துக் கூறினோம்.

சென்ற இடங்களில் இயக்கத் தோழர்கள் எங்களிடத்துக் கொண்டிருந்த அன்பைப் பல்வகை விருந்துகளின் மூலம் வெளிப்படுத்தினார்கள். அது மட்டுமல்ல; பாசறையின் கண்ணை நமது தளபதி அவர்கள் அறிவுரை கூறும் போது சொல்லியதுபோலக் கண்ணுக்கும், கருத்துக்கும் பலவிருந்துகள் கிடைக்கப்பெற்றன. புதிய நண்பர்கள் பலரைப் பெற்றோடு அறிஞர் பலரோடு அளவளாவி அகமகிழ்ந்து அவர் கூறும் அறிவுரைகளைப் பெறும் பேறும் பெற்றோம். ஐவகை நிலங்களின் வளப்பத்தை ஆங்காங்கு அடுத்து அடுத்துக்கண்டோம். குறிப்பாக ஆனாமலை, சிறுகுடி, தளவாய்புரம், மமசாபுரம் ஆகிய இடங்களிலே இயற்கையின் எழிலைக்கண்டு அதில்துளைத்து மட்டற்ற மகிழ்ச்சி உள்ளத்தே ஊறி எழ அளக்கலாகா இன்பத்தில் மூழ்கினோம். மஞ்சு தோய்ந்துளும் மலையடுக்குகளும், பச்சைப்படநம் விரித்தாற்போன்ற பசும் புற்பரப்பும், நிலமலையினின்றும் தள்ளி விழும் வெள்ளிய அருவிகளும், காடுகளிடையே காணப்படும் பளிங்குபோன்ற கலங்கலற்ற நீரினையுடைய சுனைகளும், பச்சுங்கடிகள் நிமிர்ந்து பரவிநிற்கும் கழனிகளும், அவற்றை அடுத்துவிளங்கும் நீரோடைகளும், இருமருங்கிலும் சோலைகளிலிரித்து வண்டலை வடித்துச் செல்லும் பேராறுகளும், செவ்வானம் படர்ந்தாற்போல் இராப்பொழுதில் மலைகளில்

மரங்கள் எரியும்காட்சியும் எங்கள் கண்களைக் கவர்ந்தோடு உள்ளத்தையும் கொள்ளைகொண்டன. எல்லாநிலங்களும் ஒருங்கே கிடைக்கப்பெற்றாலும் ஒய்வு நேரங்களில் உரையாட, உரையாடலிலே வல்லவர்கள் சேவையாயிருக்கும். அதற்கேற்றப்போல் எங்களிடையே தேர்மூர் அ. பொன்னம்பலனார் ஆங்காங்கே கலந்திருந்தது பெரிதும் மகிழ்வுட்டுவதாயிருந்தது. எங்களுடன் இருந்து எங்களுக்கு வேண்டிய எல்லாநன்மைகளையும் குறைவின்றிச் செய்து தருவதில் போற்றற்குரிய பண்பினையுடைய தோழர் பொன்னம்பலனார் அவர்களுக்கு நான்கள் நன்றி செலுத்தக்கடமைப்பட்டுள்ளோம். ‘உவப்பத்தலைகூடி உள்ளப்பிரிதலனைத்தே புலவர்தொழில்’ என்பதற்கிணங்க எங்களது பிரிவு ஒவ்வொரு ஊரிலும் நிகழ்ந்தது.

மேற்கூறியவாறு போலவே மற்றப் பகுதிகளில் சுற்றிய மாணவர்கள் நிலையும் அமைந்திருக்கும் என்று கருதுகிறேன். இவ்வாண்டில் முதன்முறையாகத் துவக்கிய மாணவசுற்றுச் செலவு (சுற்றுப்பிரயாணம்) ஓரளவுக்கு வெற்றியுடன் முடிந்ததாகக் கூற்றற்கும். வரும் ஆண்டுகளில் இம்முறையைத் தகுந்த திட்டங்களோடு கைக்கொண்டு ஓரிடமும் விட்டுப்போகாமல் நாடு முழுதும் வெற்றியுடன் நடைபெறச்செய்ய இஃது பெரிதும் ஊக்கமளிக்கக்கூடிய எடுத்துக்காட்டாகும். இந்தத்துறையிலேகின்று நாட்டிற்கு நல்ல தொண்டு செய்ய ஊக்கமும், உணர்ச்சியும், சலியா உழைப்பும் கொண்ட பல மாணவத் தோழர்கள் அவாவினால் வீறு கொண்டுவளங்கிய போதிலும், வாழ்க்கை நிலை நீண்டநாள் இத்துறையில் நிலைத்திருக்கச்செய்யாது என்பதை அறிய அஞ்சவேண்டியிருக்கிறது. உள்ளபடியே நாட்டிடத்தும், இயக்கத்திடத்தும் பற்றுடைய தலைவர்கள், இயக்கம் வேறு, தாம் வேறு என்று எண்ணாமல் கடமையைச் செயலிலே செய்ய முற்படுவாராயின் அஞ்சவேண்டிப் நிலை ஏற்படாது. இதற்கான திட்டங்களை அறிவியக்கத்தந்தை பெரியார் ஈ. வெ. இராமசாமி அவர்கள் வகுத்துத் தரவேண்டும். நேர்மையற்றவர் பலரிருப்பதைவிட நேர்மையுடைய ஒருவர், இருவர் இருந்தாலும் திட்டங்களை நடைமுறையில்கொண்டுவர முயற்சி எடுக்கவேண்டும். எங்கே பார்ப்போம்! எத்துணைப்பேர்வா இருக்கின்றார்கள் இயக்கப்பற்றுடைய பொருளுடையார். இறுதியாக மாணவசுற்றுச்செலவு வெற்றியுடன் நடைபெற உதவிபுரிந்த இயக்கத் தோழர்களுக்கும் கண்காணிப்பாளர்க்கும் எங்கள் நன்றி உரித்தாகுக என்று என் சார்பாகவும் மற்றத்தேர்மூர்கள் சார்பாகவும் கூறிக்கொள்வதோடு, ஏந்திய ‘பகுத்தறிவு’ என்னும் வாளுக்கு முத்தமிட்டு ஏற்றுக்கொண்ட கடமையை ஒருவாறுசெய்து முடித்தோம் என்பதைத் தனிப்பெருந்தலைவர் பெரியார் ஈ. வெ. இராமசாமி அவர்களுக்குத், தெரிவிக்க விழைகிறேன்.

—: ஏந்தியவாள் :—

(வ. இரா. நெடுஞ்செழியன்)

வளமிக்க நாட்டிலே வாழ்வழியில்லை. வீரர்கள் இருந்த இடத்தில் வீணரின் குடியிருப்பு. கோட்டை கொத்தளங்களிலே கோட்டான்களின் கூக்குரல். அறிஞர்கள் குழுமியிருந்த அரங்கங்களிலே அறிவிலிகளின் ஆடல்பாடல். அறம் நின்று நிலவிய மன்றத்தில் மறத்தின் மருட்கைத் தோற்றம். அரசியலிலே அடிமை, வாழ்க்கையிலே கடவுட்பாடு. ஆற்றலுடையோருக்கு அருஞ்சிறை. இந்த நிலையில் ஏந்திய வாளுடன் தோன்றி முழங்கினார் புரட்சிவீரர் மாஜினி! எங்கே? அடிமை இத்தாலியிலே. நாட்டை அடிமைத்தனையினின்றும் நீக்கிப்பாடுபட்டோர் பயன்பெறவும், வீணர்கள் வீழ்நிலை அடையவும், உழைப்பாளிகள் ஊக்கம்பெறவும், வாழ்வுவளம் பெறுதற்காக வழிகோலவும் ஆன முயற்சியிலே ஈடுபட இளங்காணிகள் தேவை என்று எண்ணினார். எண்ணியதற்கிணங்கக் கூடிய காளைகளினிடையே ஏந்தியவாள் வலக்கையிலே விளங்க "ஏ! இத்தாலிய நாட்டு இளைஞர்களே! எந்தாய் நாடாம் இத்தாலி மீது ஆணை; எந்தாய் மொழியாம் இத்தாலி மொழியின் மீது ஆணை; அந்நிடத்தே ஆர்வமுற்றுத் திளைத்திருக்கும் இளைஞர் மீது ஆணை; நாட்டின் நலத்திற்காகக் கடமையைச் செய்து வெஞ்சிறையில் கிடந்துவாடும் வீரர்கள் மீது ஆணை; அத்தகைய எழுச்சியை அவர்களுக்குத் தந்த அவர்கள் உணர்ச்சியின் மீது ஆணை; அவர்கள் வருந்துவது கண்டு தாளாது அவர் அண்ணைமார் உருக்கும் கண்ணீரின் மீது ஆணை; கன்னியரைக்கண்டு காதலிக்கவேண்டிய கட்டினம் பருவத்தின் கண்ணே கடமையை ஆற்றிக்கடுஞ்சிறையில் கிடக்கும் அவர்காதல் மீது ஆணை; இன்னும் ஆணையிட்டுக் கூறுகின்றேன், என் உடலும் கல்லறையில் சாயும் கடைசிகாலம் வரையிலும் அடிமையைத் தொலைக்கவும், வீணரை விரட்டவும், காளைகளை மீட்கவும், ஆற்றலுடையோரைப் போற்றவும் பாடுபடுவேன். அதற்கு உங்களின் இடையறா உழைப்புத்தேவை" என்று கூறிய ஞான்று ஏந்தியவாளுக்கு வணக்கம் செய்தன இளந்தலைகள். இது இத்தாலி நாட்டிலே நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சி.

அஃதே போன்று தமிழகத்திலே ஏந்தியவாளுக்கு முத்தமிட்டு வீறுகொண்டு எழுந்த இளைஞரின் நிலையைக்கேட்க நீங்கள் ஆவல் கொள்ளுவது இயற்கைதானே. அதனைக் கண்ணின் ஈரோட்டுப் பாசறையிலிருந்து மாணவரை விளக்கும் முர சொலிகேட்டு மாணவர்களாகிய நாங்கள் பாசறை அடைந்தோம். இவ்வாண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 16-ம் நாள். பாசறையில்

கண்டோம் தளபதி அண்ணாத்தாரையையும், களம் அமைக்கும் பல கண்காணிப்பாளர்களையும். தலைவர் பெரியார் வேல்பாய்ந்து துடித்துக்கிடக்கும் அரிமா போல் நோய்வாய்ப்பட்டுப் பள்ளியிலே படுத்திருக்கத், தளபதி அருகே அமர்ந்திருக்கத், கண்காணிப்பாளர்கள் பாங்கரிலே வீற்றிருக்க மாணவர்களிடத்தே நீட்டப்பட்டது பகுத்தறிவு என்னும் வாள். நீட்டியவாளுக்கு நேரே நின்று முத்தமிட்டோம். "செருமன் நோக்கிச்செல்க" என்று சொல்லித்தன்னுடைய ஒரே மகனைப்போர்க்களம் அனுப்பினோமே அந்த நாளில் வீரத்தாயொருத்தி. அஃதே போல் எங்கள் கையிலேயும் "அறிவின் எல்லை" என்ற வாளினைக் கொடுத்து "கண்காணிப்பாளர் அமைத்திடும் களம் நோக்கிச்செல்க" என்றார் பெரியார். நீட்டியவாளை நினைவிலே பதித்து, மன்றம் ஏறும் மதியினைப்பெற்று, அறிஞர் கூறும் அறிவினை ஏற்று, ஏந்திய வாளுடன் நாடு, நகரம், சிற்றூர், பேரூர் பல சுற்றினோம்.

மாநாடுகள், பொதுக்கூட்டங்கள், திறப்புவிழாக்கள், ஆண்டு விழாக்கள் ஆகிய பல்வகைக் கூட்டங்களிலே நாங்கள் கலந்துகொண்டோம். மாணவர்களாகிய நாங்கள் பல பிரிவாகப்பிரிந்து பல மாவட்டங்களிலே சுற்றினோமாதலால், யானும் எந்தோழர்களிற்கிலரும் சுற்றிய பகுதிகளில் நாங்கள் அறிந்த நிலையையே குறிப்பிடவிரும்புகிறேன். தஞ்சை, கோவை, மதுரை, இராமநாதபுரம் ஆகிய மாவட்டங்களின் ஒவ்வொரு பகுதிகளில் சுற்றும்படி நேர்ந்தது. ஆங்காங்கே உடன் சுற்றிய தோழர்கள் அன்பழகன், ஜனார்த்தனம், மதியழகன், இராமதாசு, இராமானுஜம், ஈ. வெ. கி. சம்பத்து, எஸ். ஆர். சந்தானம் ஆகியவராவார்கள். இடை இடையே பெரியார் அவர்களும், தோழர் அ. பொன்னம்பலனார் அவர்களும் கலந்து கொண்டு கூட்டங்களைச் சிறப்புறச் செய்தார்கள். நாங்கள் சென்ற இடங்களில் லெல்லாம் எதிர்பார்த்ததற்குமேல் ஆதரவும் வரவேற்பும் இருக்கக்கண்டோம். எங்கையெல்லாம் வரவேற்ற ஒவ்வொரு ஊரிலும் இயக்கத் தோழர்கள் எங்களிடத்தில்காட்டிய அன்பும், அளித்த ஆதரவும், ஒம்பிய முறையும், கூறிய நெறியும், ஊட்டிய ஊக்கமுந்தாம் எங்களைச் சவியாது சுற்றிவரச்செய்தன. அவர்கள் ஒவ்வொருவரைப்பற்றியும் தனித்தனியாகக் கூறத்தக்க அளவு பண்பும், சிறப்புமுடையவர்களென்றாலும் அவற்றிற்கெல்லாம் ஏடுஇடங்கொடாவென்று அஞ்சியும், பலர் பெயர் தெரியாமல் விடுபடுவார்களே

என்று கருதியும் பொதுப்படவே கூறிச் செல்லவேண்டியவனாயிருக்கின்றேன்.

ஒவ்வொரு கூட்டத்திலும் நாங்கள் சொற்பொழிவாற்றத் தொடங்குமுன் எங்கள் சொற்பொழிவினால் ஐயமும், சினமும் கொள்ளுகின்ற தோழர்கள் அஞ்சாது கேள்விகள் கேட்கலாம் என்று குறிப்பிடுவதுண்டு. அவ்வாறு செய்வது முற்றும் அறிந்தவர்கள் நாங்கள் என்ற ஆணவத்தால் அல்ல, ஐயங்களைப்போக்கவேண்டும் என்ற அவாவிலால் ஆகும். அது போல் சில கூட்டங்களில் கேள்விகளும் கேட்கப்பட்டன. உள்ளபடியே கேள்வி கேட்கப்பட்ட கூட்டங்களில்தான் உணர்ச்சியுடனும், எழுச்சியுடனும் பொருளை விளக்கவேண்டுமென்ற அவாவுடனும் சொற்பொழிவாற்றியுள்ளோம். பல ஊர்களில் கூட்டங்கள் மாலை 7 அல்லது 7-½ மணிக்குத் துவக்கி இரவு 11 அல்லது 11-½ மணிவரையிலும், சில ஊர்களில் 12 மணி வரையிலும் நடைபெற்றிருக்கின்றன. கூட்டத்திலிருந்து கேட்போரின் முகமலர்ச்சி எங்கள் ஒவ்வொருவரையும் இரண்டாமணி நேர அளவுகூடச் சொற்பொழிவாற்றச் செய்தது. நாங்கள் கலந்துகொண்ட கூட்டங்களில் பெரும்பகுதி மாணவர்களும் இளைஞர்களும் குழுமியிருக்கக்கண்டோம். எங்கள் சொற்பொழிவிலே ஓரளவுக்குக் கவர்ச்சியிருந்தது என்பதை மாணவர்களிடத்தோழர்களின் முகம் தெரிவித்த அறிந்தோம். எப்பொழுதும் கவர்ச்சியின் காரணமாக உணர்ச்சியும், உணர்ச்சியின் காரணமாக எழுச்சியும், எழுச்சியின் காரணமாக முயற்சியும், முயற்சியின் காரணமாக உயர்ச்சியும் அடைவது இயற்கை. அம்முறையையும் பலமாணவ தோழர்களிடத்தே கண்டோம். எங்கள் இடையே சொற்பொழிவிலே ஒரு குறை இருக்கக்கண்டோம். சிறிதளவு கூட நறியாத பாமரமக்கள் புரிந்துகொள்ள அளவு எங்களுடைய சொல்லாற்றைத் திருத்திக்கொள்ள இயலாத நிலையிலே இருந்தோம். அந்தக்குறை ஆங்காங்கு பெரியார் ஈ. வெ. ரா. அவர்களே தோழர் பொன்னம்பலனார் அவர்களே கலந்துகொண்டதால் ஒருவாறு நீங்கிப் பெற்றது.

கூட்டங்களில் பொதுவாக இலக்கி வரலாறு, பொருளாதாரம், இயற்கையமைப்பு, நிலவளம், மக்கள் இனவம்சம் ஆகியவற்றிலிருந்து ஆதரவைக்காட்டி, ஏன் திராவிட நாடு பிரிப்பதென்றும் என்பதைப்பற்றியும், பிரிய மக்கள் இன உணர்ச்சி பெறக்கூடிய இன்றியமையாமை என்ன என்பதைப்பற்றியும், இன உணர்ச்சி இல்லாத போகும்படி அரசியல், வாழ்க்கைச் சமயவியல், அறிவியல், மொழியியல் துறைகளில் ஆரியம் எப்படிப்பட்ட எப்படிச் சீரழித்து வந்தது என்பதைப்பற்றியும், இன உணர்ச்சியும் மேம்பாட்டும்

(6-ம் பக்கம் பார்க்க.)

அமைப்பு முறை வேண்டும்.

2ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.

படை, தமிழின்மானத்தை மீட்டுத்தரும் படை, ஆரியத்தை அழிக்கும் காரியத்தை விரியத்தோடு ஆற்றவேண்டிய படை, திராவிடநாட்டை இந்தியப் பிணைப்பிலிருந்து வெட்டி, வடநாட்டு முதலாளிமார் களின் கொட்டத்தை மட்டந்தட்டி, திராவிடநாடு திராவிடருக்கே என்ற இலட்சியத்தின் பொருட்டுப் போரிடவேண்டிய படை, இப்படையினக்கொண்டு, முன்னம் அடைந்ததுபோன்ற போலிவெற்றி அடைய, வீணுக்கு உழைத்திட எனக்கு மனமில்லை, எனக்குத்தர வேண்டாம் இத் தொல்லை, சற்றே கேளுங்கள் என் சொல்லை, திராவிடநாடு தனி நாடாவது தான் இப்படை செல்லவேண்டிய எல்லை என்று கூறுகிறார். முத்தமிழிலே புது மலர்ச்சி, மதத்தைப்பற்றிப் புதுக்கருத்து, இவைகள் இன்று நாட்டிலே எங்கும் பூத்திடக் காண்கிறோம். இந்தப்பாதை வழி சென்றால், திராவிட இனத்தின் இலட்சியம் கைகூட வழிஇருக்கிறது. கிளைவழி

சென்றால், பதவிகளிலே சிலகாலம் அமர வழிஉண்டு, ஆனால், இனவிடுதலைக்கு அது வல்லபாதை

ஆகவே வாலிபர்களே! இனி நீதிக் கட்சி திராவிட இயக்கமாகமாறவும், சுயமரியாதைக்கோட்பாடுகள் அதிலே பீடத்தமரவும், பதவிப்பித்தும், சுயநலச்சித்தமும் தலைக்கேறி, எதிரியின் பாதத்தை முத்தமிட்டாவது பதவி பெறவேண்டுமென்றுகருதும் எத்தர்கள், வெளியேறவழிசெய்து, திராவிட இயக்கத்தை, ஜீவசக்திபொருந்தியதாக, ஜாரைவீழ்த்த லெனின் பெற்ற படைபோலவும், வால்டேர், ரூசோபோன்றாரின் கருத்தினால் முளைத்த விடுதலைப் படைபோலவும், கெமால்திரட்டிய படைபோலவுமாக்கி, ஆரியத்தைத்தாக்கி, அதன், ஆதிக்கத்தைப்போக்கி, மானத்துக்கு ஊறுதேடும் தடைகளை நீக்கிக் குன்றெடுக்கும் நெடுந்தோளும் குறைதீர்க்கும் காமும், குள்ள நரிச்செயல்புரிவோரின் சிந்தனையைக்கருவறுக்கரும் நெஞ்சு உரமும், தரணிஆளும் திறமும்பெற்ற, திராவிடராய்த் திகழ வேண்டும். இதுவே இளைஞரின் இலட்சியமாக இருத்தல்வேண்டும். இதற்கே நமது ஆற்றல்பயன்படவேண்டும். இனத்தின் விடுதலைக்காக நடத்தப்படும் போரிலே பங்குகொள்வதைவிடச் சிறந்த தோர் இன்பம்இல்லை. இந்த உறுதியுடன் நீங்கள் தொண்டாற்றவேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு, மீண்டும் ஓர் முறை என்வுணக்கம்கூறி, உரையை முடிக்கிறேன். வாழ்க பெரியார், வாழ்க திராவிடர், திராவிடநாடு திராவிடர்க்கே.

சியமாக இருத்தல்வேண்டும். இதற்கே நமது ஆற்றல்பயன்படவேண்டும். இனத்தின் விடுதலைக்காக நடத்தப்படும் போரிலே பங்குகொள்வதைவிடச் சிறந்த தோர் இன்பம்இல்லை. இந்த உறுதியுடன் நீங்கள் தொண்டாற்றவேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு, மீண்டும் ஓர் முறை என்வுணக்கம்கூறி, உரையை முடிக்கிறேன். வாழ்க பெரியார், வாழ்க திராவிடர், திராவிடநாடு திராவிடர்க்கே.

மதுரை “திராவிடநாடு” ஏஜன்டு.

மதுரை நகரில் “திராவிடநாடு” விற்பனையாளராகத் தோழர் P. பொன்ராமன் அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். கீழ்க்குறிப்பிடும் முகவரியில் “திராவிடநாடு” கிடைக்கும்.

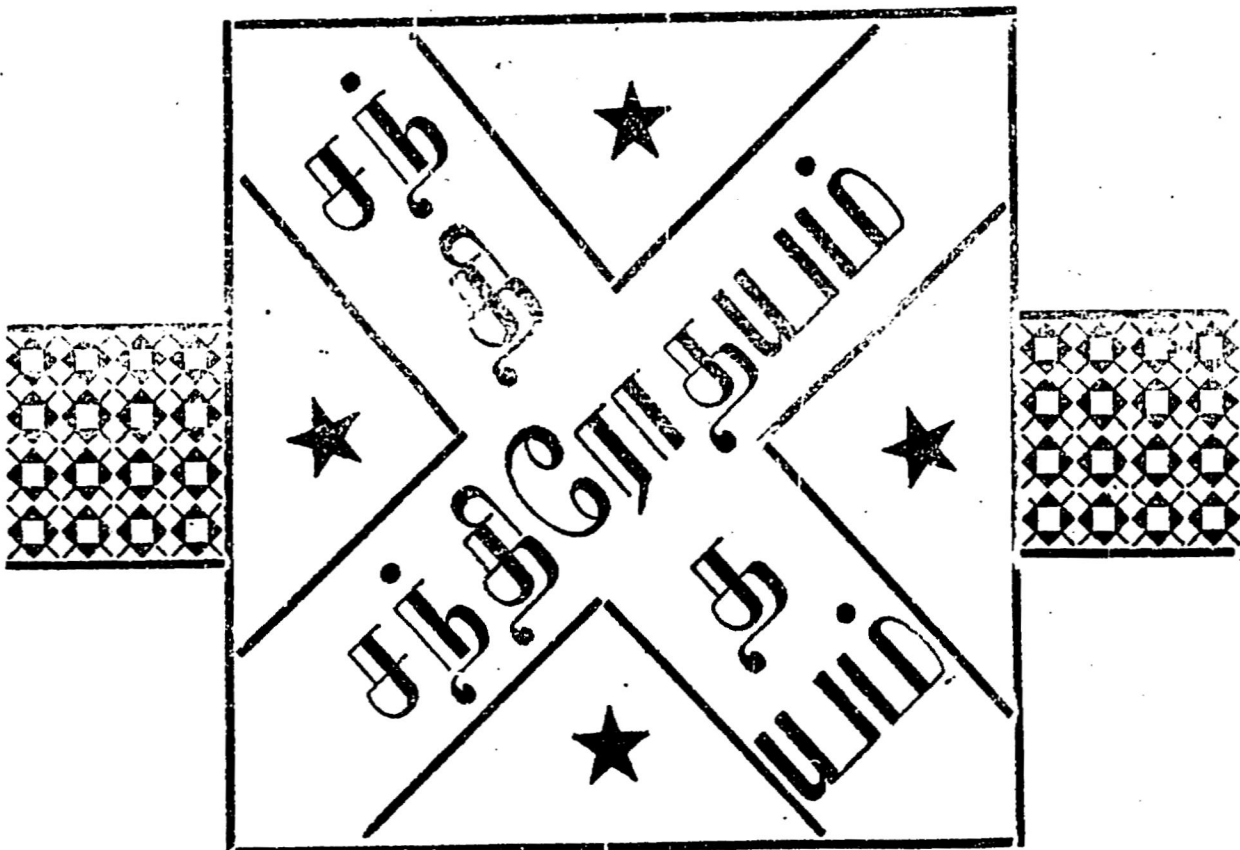
பி. பொன்ராமன்

“திராவிடநாடு ஏஜண்ட்”

கீழமாசிவீதி மதுரை.

சென்னை, ஒற்றைவாடை தியேட்டரில்

31-7-44 திங்கள் இரவு 9-மணிக்கு
பெரியார் ஈ. வெ. ரா. அவர்கள் தலைமையில்,
காஞ்சி திராவிட நடிகர் கழகத்தினரால்

எனும் சமூக சீர்திருத்த நாடகம் நடைபெறும்.

கீழ்க்கண்ட இடங்களில்
டிக்கட்டுகள் விற்கப்படும்.
S. குருசாமி B. A; ஐரோட்
திருவல்லிக்கேணி.
மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி,
மைலாப்பூர்
K. P. சாமி, பருப்பு வியாபாரம்,
20, கிரேஸ் கார்டன் 3-வது சந்து
இராயபுரம்.
டாக்டர் தருமம்பாளன், 213,
தங்கசாலை தெரு, சென்னை.
டாக்டர். கணேசம், 4, லாயர்
சின்னத்தம்பிமுதலி தெரு, பெத்து
நாயகன்பேட்டை.
மகாதேவன், நியூஸ் ஏஜண்ட், சுமை
தாங்கி தங்கசாலை, சென்னை.
சி. தங்கராஜ், 41, கூக்ஸ்ரோட்,
ஓட்டேரி சென்னை.
மகாமதுராவி முருகேச பாகவதர்
(பக்கிங்காம் மில்ஸ்) பெரம்பூர்.
மற்றும்பல இயக்க முக்கியஸ்தர்
களிடமும் கிடைக்கும்.

டிக்கட்டுகள்: ரூ. 5, 2, 1 அனு 8.

டி. சண்முகம்

(சென்னைநகர ஜஸ்டிஸ் தலைவர்)

நாடகக்கமிட்டித் தலைவர்.

N.V. நடராசன்,

பொதுக்காரியதரிசி.